

รายงานการประชุม
สภาผู้แทนราษฎร

ครั้งที่ ๘

(สมัยสามัญ สมัยที่สอง)

วันพฤหัสบดีที่ ๒ กุมภาพันธ์ พุทธศักราช ๒๕๖๑

ฉบับสำนักงานพิมพ์

ครั้งที่ ๑ ถึง ครั้งที่ ๑๑ (สมัยสามัญ สมัยที่สอง) วันที่ ๑๒ ธันวาคม ๒๕๖๐ - ๑๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๑

พ.ศ. ๒๕๖๑

(๕)

ครั้งที่ ๘/๒๔๘๑ (สามัญ) ชุดที่ ๒

๑. ^๕เรื่องร่างพระราชบัญญัติกึ่งศาลพิเศษ พุทธ
ศักราช ๒๔๘๑ ๓๗๒-๔๑๑
๒. ^๕รัฐบาลตอบกระทู้ถามของสมาชิก
ก. ^๕เรื่องการขอกู้เงินไคร้ระยะยาว ของนายสุวิเศษ ๔๑๒-๔๑๔
ข. ^๕เรื่องเงินถ้านันผู้ใหญ่บ้าน ของ นายจำรัส ๔๑๕-๔๑๗
ค. ^๕เรื่องการปฏิบัติตามพระราชบัญญัติงบประมาณ
๕ ^๕ของนายเฉลลา ๔๑๗-๔๑๘
ง. ^๕เรื่องบำรุงพันธุ์ไม้ ของนายอรุณ ๔๑๘-๔๒๑
จ. ^๕เรื่องคุ้มครองความปลอดภัยของประชาชน
๕ ^๕ซึ่งโคกสารวัดราง ของนายอรุณ ๔๒๑-๔๒๒
ฉ. ^๕เรื่องข้อเวลาขยท ฉเพาะกาล แห่งรัฐธรรม
๕ ^๕นูญ ของพระยาอมร ๔๒๓-๔๒๔

รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร

ครั้งที่ ๘/๒๔๘๑ (สามัญ) สมัยที่ ๒ ชุดที่ ๓
วันพฤหัสบดีที่ ๒ กุมภาพันธ์ พุทธศักราช ๒๔๘๑

ณ พระที่นั่งอนันตสมาคม

เริ่มประชุมเวลา ๑๕.๓๕ นาฬิกา

ประธานสภา ฯ : วันนี้สมาชิกมาประชุม ๑๘๓ คน เป็นองค์ประชุมแล้ว ข้าพเจ้ามีเรื่องที่จะแจ้งให้ท่านทราบดังต่อไปนี้
เรื่องที่ ๑ ข้าพเจ้าได้รับหนังสือจากท่านนายกรัฐมนตรีมนตรีชัยแห่งลงวันที่ ๒๘ มกราคม เรื่องขออนุญาตฟ้องนายอรุณ ทองบั้งไชยที่สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร มีความว่า

ด้วยกระทรวงยุติธรรมรายงานมาว่า ได้รับหนังสือจากศาลจังหวัดมณฑลบุรีว่า ศาลฎีกาได้พิพากษายืนตามคำพิพากษาศาลอุทธรณ์ให้ศาลจังหวัดมณฑลบุรีรับฟ้องความชญา คดีคำที่ ๒๑/๒๔๘๑ แยกที่ ๒๑/๒๔๘๑ ระหว่างพนักงานอัยการ โจทก์ นายอรุณ ทองบั้งไชย จำเลย ทว่าให้คำมั่นและให้ทรัพย์สินในการเลือกตั้งผู้แทนราษฎรไปพิจารณา ศาลได้รับประทัยฟ้องไว้แล้ว และจักได้ดำเนินการพิจารณา

ต่อไป จำเลยแถลงว่าจำเลยเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ได้รับเลือกตั้งเมื่อวันที่ ๑๒ พฤศจิกายน ๒๔๘๑ ศาลเห็นว่า เป็นเวลา
ระหว่างสมัยประชุมสภาผู้แทนราษฎร ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรสยาม มาตรา ๓๓ เมื่อศาลจะพิจารณาคดีที่สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ต้องหาเป็นจำเลยในคดีอาญา ในระหว่างสมัยประชุมสภาฯ จำต้องได้รับอนุญาตจากสภาฯ ก่อน จึงจะพิจารณาคดีนั้นได้ ซึ่งกระทรวงยุติธรรมไม่ได้อำนาจแล้วเห็นชอบด้วย ฉะนั้นจึงเรียนมาเพื่อ
ท่านจักได้ดำเนินการขออนุญาตต่อสภาผู้แทนราษฎร ให้ศาลรับฟ้องคดีนี้ไว้ พิจารณาตามความในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรสยาม มาตรา ๓๓ ต่อไป และได้แนบสำเนาฟ้องมาพร้อมกันทั้งสองข้อแล้ว

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

พิบูลสงคราม

นายอินทร สิงหนตร (เชียงใหม่): ข้าพเจ้าเห็นว่าสำหรับเรื่องนี้ควรจะให้หมกสมัยประชุมเสียก่อน จึงขอให้ศาลดำเนินการพิจารณาคดีต่อไป ในระหว่างนี้ระหว่างสมัยประชุม เป็นงานใหญ่ของชาติ ควรจะให้เขาทำหน้าที่อย่างเต็มที่

นายจำลอง ดาวเรือง (มหาสารคาม): เรื่องนี้มีความสำคัญว่า เรื่องที่จะฟ้องสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรกับความจำเป็นเรื่องการประชุมสภาฯ นั้น ข้าพเจ้าเห็นว่า ความจำเป็นในการประชุมสำคัญมาก

กว่าที่จะอนุญาตให้บุคคลภายนอกพึง สมาชิกสภา ฯ เพราะฉะนั้น
เห็นว่าควรจะให้ บัณฑิตมีประชุมเสียก่อน อย่างที่สมาชิกพวกเมื่อก่อน จึง
จะอนุญาตให้ พ้องใจ

น.อ. หลวงธำรงนาวาสวัสดิ์ ร.น. รัฐมนตรีว่าการกระทรวง
ยุติธรรม: ข้าพเจ้าขอเสนอว่า ไม่น่าจะเป็นเช่นนั้น ทั้งนี้เพราะเหตุ
ว่า ถ้าจะเป็นเช่นนั้นแล้ว การใช้มาตรา ๓๓ แห่งรัฐธรรมนูญ ก็ไม่
จำเป็นจะต้องบัญญัติไว้ ผู้ร่างรัฐธรรมนูญคงจะไม่เจตนาที่ว่า ในสมัย
ประชุมนั้น ไม่ให้ พ้องสมาชิก เพราะถ้าเจตนาเช่นนั้น มาตรา ๓๓ คง
จะไม่เขียนในรูปเช่นนั้น และในเรื่องเช่นนั้นเป็นการผิดกติกาอย่าง ซึ่งศาล
เท่านั้นเป็นผู้วินิจฉัยในการรื้อฟื้น และถ้าแม้ว่าในการ ที่ถูกฟ้องใน
ระหว่างสมัยประชุม จะเป็นการขัดข้องอย่างไรในสมัยประชุมแล้ว จำ
เลยก็ขอร้องคัดศาลได้ ฉะนั้นจึงเห็นว่าสภา ฯ ไม่น่าจะมีความเห็นไปใน
ทางที่จะไม่อนุญาต

๑๕.๔๑ น.

นายทองดี หาญศึกษา (ชัยภูมิ): สำหรับในกรณีเรื่องนี้
ที่ผู้แทนถูกกล่าวหา เป็นกรณีที่สำคัญยิ่ง เพราะเหตุว่าคนทกล่าวด่า
เนื่องจากผู้สมัครด้วยกันประการหนึ่ง หรือมีผู้ อนุยงส่งเสริม อาจ
หาเรื่องผู้แทนก็ได้ สำหรับคดีดำเนินในชั้นได้ส่วนมูลฟ้องนี้ ศาลย่อม
ฟังคดีฝ่ายเดียว คือพะยานโจทก์ ทางจำเลยไม่มีโอกาสต่อสู้โต้แย้ง

เพราะฉะนั้นการกล่าวหาท่านเป็นการร้ายนักเดี๋ยว ขันพระยานสีก
๒-๓ ปากก็ไ้ เพราะฉะนั้นจะทำให้ผู้ที่ไม่ได้คะแนนเสียงก่หาเรื่อง
หาว่าใส่ร้ายผู้แทนสภาฯ หมก ผลที่สุดสภาฯ อาจระประชุมไม่ได้
เพราะไม่มีสมาชิกครบของค้คณะ เพราะฉะนั้นควรจะให้ผู้แทนได้เข้า
ประชุมจึงจะเป็นการยุติธรรม

ประธานสภาฯ : ไม่มีใครพูด ข้าพเจ้า จะขอ ให้ ที่ประชุม
วินิจฉัยว่าควรระอนุญาต ถ้าใครเห็นควร ระอนุญาตแก่ศาลที่ จะชำระ
คดีเรื่องนี้ไว้ พิจารณาต่อไป ขอได้ โปรดยกมือขึ้น

สมาชิกยกมือ ๕๐ คน

ประธานสภาฯ : ผู้ใดไม่เห็นด้วย ขอได้ โปรดยกมือขึ้น

สมาชิกยกมือ ๕๖ คน

ประธานสภาฯ : ในระหว่างสมัยประชุม ต้องเข้าใจอย่างนั้น
ต่อไปนี้ข้าพเจ้าได้รับหนังสือจากท่านนายกรัฐมนตรืละบับยันทง ลงวันที่
๒๘ มีนาคม มีความว่า

ด้วยกระทรวงยุติธรรมรายงานมาว่า ได้รับหนังสือหัวหน้าศาล
จังหวัดสกลนครว่า เมื่อวันที่ ๑๑ พฤศจิกายน ๒๔๘๑ หลวงวรนิติ-
ปรีชา ได้ยื่นโจทก์ ยื่นฟ้อง นายเคียง ศิริจันทร์ ในทางอาญา
หาว่าปลอมหนังสือ ทมิ้นประมาณ และถกฏ ศาลจังหวัดสกลนครได้
ได้ส่วนมูลฟ้องเป็นลำดับมา เพิ่งเสร็จสำนวนเมื่อวันที่ ๕ เดือนนี้ เห็น

วัตถุประสงค์ของโจทก์ มีมูลพอที่จะรับไว้พิจารณาได้ แต่เวลานั้น นายเกษ
ศิริพันธ์ ได้ เป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ผู้แทนราษฎรจังหวัดสกล
นคร) และเป็นเวลาในระหว่างสมัยประชุม ซึ่งกระทรวงยุติธรรม
ได้ พิจารณาแล้ว เห็นว่าเรื่องดังกล่าว โจทก์ จะได้อื่นฟ้องคนอื่นก่อน
จำเลยจะได้ เป็น สมาชิก สภาผู้แทนราษฎรก็ได้ แต่ในเวลาอัน ศาล
ประทับรับฟ้องไว้ทำการพิจารณานั้น จำเลยได้ เป็น สมาชิกสภาผู้
แทนราษฎรแล้ว และเป็นเวลาในระหว่างสมัยประชุม จึงเท่ากับว่ามีผู้
สมาชิกสภา ฯ ให้ ศาลทำการพิจารณาในระหว่างสมัยประชุมเข้า
ความตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรสยาม มาตรา ๓๓ ซึ่ง
จะต้องได้รับอนุญาตจากสภา ฯ ก่อนจึงจะพิจารณาได้ ฉะนั้นจึงรับ
มาเพื่อท่านจักได้ ดำเนินการขออนุญาตต่อสภาผู้แทนราษฎรให้ศาล
ฟ้องคดีไว้ พิจารณาตามความในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรสยาม
มาตรา ๓๓ คือไป และได้แนบสำเนาฟ้องมาพร้อมกันด้วยแล้ว
ขอแสดงความนับถืออย่างสูง

พิบูลสงคราม

น.อ. หลวงธำรงนาวาสวัสดิ์ ร.น. รัฐมนตรีว่าการกระทรวง
ยุติธรรม: เรื่องนี้เห็นทำนองคล้ายคลึงกับเรื่องที่ผ่านมาแล้ว
ก่อนที่สภา ฯ นี้จะให้อนุญาตหรือไม่อนุญาตประการใดนั้น ทางรัฐ
ใคร่จะขอชี้แจงว่า ในมาตรา ๓๓ บัญญัติว่า ในระหว่างสมัยประชุม

ผู้ใดจะฟ้องสมาชิกแห่งสภาในทางอาญา ท่านว่าศาลจะต้องไต่รับ
 อนุญาตจากสภาก่อนจึงพิจารณาได้ และการพิจารณาคดีนั้นต้องมีให้
 เป็นการชดชวางต่อกรที่สมาชิกผู้นั้นจะมาเข้าประชุม ท่านสมาชิก
 ย่อมจะเห็นได้ว่า รัฐธรรมนูญมาตรา ๓๓ ได้วางไว้ เป็น อย่างดี แล้ว
 คือหมายความว่าแม้แต่ไต่รับอนุญาตแล้วก็ตาม แต่ใน การ พิจารณา
 คดีนั้น จะต้องไม่เป็นการชดชวางในการที่สมาชิกจะมาประชุมในการ
 ประชุมสภา ฯ นั้น ท่านย่อมจะเห็นได้ว่าเป็นเช่นนั้น เมื่อมี กรณีดังนี้
 เกิดขึ้น และขอมายัง สภา ฯ ถ้าสภา ฯ เห็นว่าไม่เป็นการควรจะอนุ
 ญาติแล้ว ก็หมายความว่ามาตรา ๓๓ นี้ไม่มี ประโยชน์ ที่จะใช้ และ
 นอกจากนั้นยังเป็นการไม่คงด้วยควมหมายของรัฐธรรมนูญ มาตรา
 ๓๓ นี้ และยังกว่านั้นรัฐ สภาว่า เป็นการกระทบกระเทือน คือ อำนาจอของ
 ศาล ทั้ง ๆ ที่รัฐธรรมนูญไม่มีการ ทวงห้ามประการใด รัฐบาลจึง
 ใคร่ทำขอให้สภา ฯ นี้ไต่ พิจารณาให้ตระหนักอีกครั้งหนึ่งสำหรับเรื่องน

๑๕.๔๘ น.

นายทอง กันทาธรรม (แพร์) : มาตรา ๓๓ แห่งรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรสยามบัญญัติไว้เช่นนั้น ตามที่รัฐบาลแถลง
 ว่าจะไม่มีประโยชน์นี้ ความจริงที่รัฐธรรมนูญบัญญัติไว้เช่นนั้น ก็
 หมายความว่าให้สภา ฯ นี้ได้ ใช้ดุลยพินิจว่าควร อนุญาตหรือไม่ควร
 อนุญาต ท่านของเดวิดกันถ้าหากว่าไม่มีรัฐธรรมนูญ มาตรา ๓๓ เสียเลย

แล้วถ้าจะถกฟ้องทันทีก็ได้ โดยไม่ต้องมาขออนุญาตอีก เพราะ
 ฉะนั้นจึงได้ให้สภา ฯ นี้ใช้ดุลยพินิจว่าควรอนุญาตหรือไม่ควรอนุญาต
 ถ้าหากว่ารัฐธรรมนูญมีความประสงค์ที่จะทำรัฐมนตรือธิบายมา ก็
 เพียงแต่บอกว่า ขอให้สภา ฯ ทราวยกพอ ไม่ต้องมาขออนุญาตสภา ฯ
 การที่ให้มีาขออนุญาตต่อสภา ฯ ก็เพื่อให้สภา ฯ ได้ใช้ดุลยพินิจตาม
 สมควร ในเวลานี้เห็นว่าจนจะหมดสมัยประชุมอยู่แล้ว การที่จะ
 รัฐขอใช้อีกสักเดือนหนึ่งนั้น ไม่เป็นการเสียหายหรือล่วงละเมิดอำนาจ
 ศาลแต่อย่างใด และในสมัยประชุมนี้ เราก็คงให้โอกาสแก่สมาชิก
 ทำงานได้เต็มที่ ไม่ต้องเขียนถึงวลในภาระอย่างใด ๆ เพราะฉะนั้น
 สภา ฯ จึงได้ลงมติไปตั้งเรื่องเมื่อนั้น และเรื่องก็ไม่จำเป็นต้องพุก
 ะไรกันอีก เพราะฉะนั้นขอเสนอให้ลงมติเสียทีเดียว

นายอรุณ ทองบุษโชติ นายอินทร สิงหนคร วัชรอง

ประธานสภา ฯ ผู้ใดเห็นควร อนุญาตให้ ศาลรับ เรื่องนาย
 เตยงนี้ไว้ พิจารณาได้ ขอได้ ไปรคยกมอชน

สมาชิกยกมือ ๔๗ นาย

ประธานสภา ฯ ผู้ใดไม่เห็นด้วย ขอได้ ไปรคยกมอชน

สมาชิกยกมือ ๕๔ คน

ประธานสภา ฯ เป็นอันไม่อนุญาต เรื่องที่ข้าพเจ้าจะแจ้งให้
 ท่านทราวยกไป คือ ข้าพเจ้าได้ รับหนังสือจากรัฐมนตรีช่วยว่าการ
 กระทรวงมหาดไทย ลงวันที่ ๓๐ มกราคม พ.ศ. ๒๔๘๐

เรื่อง การจับกุมสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
จาก รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย
ถึง ประธานสภาผู้แทนราษฎร

เนื่องจาก กระทรวงมหาดไทยได้ วิทยรายงาน จาก กรมตำรวจว่า
ได้ มีบุคคลกระทำการ เพื่อเปลี่ยนแปลง ระบอบการปกครองแห่งราชอาณาจักรสยาม
กึ่งกลางทางการได้ โฆษณาทางวิทยกระจายเสียงเมื่อ
วันที่ ๔๘ มกราคม ค.ศ. ส่วนหนึ่งแล้ว และในการนี้เจ้าหน้าที่ได้
ดำเนินการจับกุมผู้กระทำการในเรื่องนี้ได้หลายคน บุคคลที่ถูกจับใน
เรื่องนี้มี นายพันเอก พระสิทธิเรืองเดชพล และนายมังกร สามเสน
สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรประเภทที่ ๒ ซึ่งเจ้าหน้าที่ได้ควบคุมไว้เพื่อ
ดำเนินการตามกฎหมายต่อไป

การที่เจ้าหน้าที่จับบุคคลทั้งสองในสมัยประชุมควมคุมตัวไว้ ใน
ขณะนั้น เจ้าหน้าที่ถือว่าเป็นการจับในขณะกระทำผิดฐานกบฏ เพราะ
กำลังดำเนินการกันอยู่เพื่อกบฏประมุขรัฐไว้

ฉะนั้นจึงเรียนมาเพื่อทราบ

ขอแสดงความนับถืออย่างสูง

พ.ศ.๒. อุตตเตยจรัส

นายทอง กัณฑ์ธรรม (แพ้ว): อยากจะเรียนถาม ท่าน
ประธานหน้อยว่า มาตรา ๓๔ แห่งรัฐธรรมนูญแห่งสยาม ให้อำนาจ
ท่านประธานไว้ว่า ท่านประธานจะสั่งปล่อยตัวหรือไม่ ถ้าไม่สั่งท่าน
ประธานมีเหตุผลอย่างไรบ้าง

ประธานสภาฯ: ตามที่ท่านถาม ข้าพเจ้านึกที่จะตอบให้ท่าน
ทราบว่า ในเรื่องนี้ ข้าพเจ้าก็เห็น เอกสิทธิ์ของสมาชิกผู้
ติดคุกของตัวเอง แต่ในขณะนั้นยังไม่เห็นว่าจะขอความกรุณา ใน
ฐานที่ข้าพเจ้าเป็นคนกลางในชั้นนี้ไม่มีโอกาสจะช่วยเหลือใครได้ประการ
หนึ่ง ประการที่ ๒ ข้าพเจ้าได้ตรวจตรองโดยถนัดแล้ว ในเรื่องนี้
สมาชิก ติดคุกถึง สองคน คงที่ข้าพเจ้าได้ เรียนมาทางนี้ ก็เห็นว่าการ
เมืองที่ติดคุก ๒ คน เพราะเหตุว่าเขาไม่ได้เรียกร้องสิทธิตามที่ท่านเสนอ
มา การเรียกร้องสิทธิขอให้ปล่อยนั้น ข้าพเจ้าได้ตรวจค้นคดีความคำ
ที่ ข้าพเจ้าได้ เรียน มา ที่ เมืองอังกูญ ตั้งแต่คริสต์ศักราช ๑๙๖๓
เขาไม่เคยขอคืนเลย และเมื่อวันที่ ๒๙ พฤศจิกายน คริสต์ศักราช
๑๙๖๓ ที่สภาอังกูญได้ลงมติว่า สภาจะไม่ขยายเอกสิทธิ์ของสภา
เขาไปก่อกวนการดำเนินของกฎหมายในคดีอื่นนำเกลียด หรือที่เห็น
ได้ว่าอาจจะเป็นอันตรายร้ายแรง แห่งด้วยเหตุนี้ข้าพเจ้าจึงถือโอกาส
ที่จะเรียนให้ท่านทั้งหลายทราบว่า เมื่อข้าพเจ้าได้ รับเรียน นอกจาก
จะได้ ไต่สวนแล้ว ก็ได้ค้นหาหลักฐานดังปรากฏเช่นนั้น จึงได้แจ้ง
ให้ท่านทราบ ที่ในเขาไม่เคยขอมา ตั้งแต่คริสต์ศักราช ๑๙๖๓

ถึงขอคงแต่วันที่ ๒๕ พฤศจิกายนเขาก็ไม่ให้ ข้าพเจ้าในฐานะที่เป็นผู้แทน เป็นหัวหน้าของท่าน ก็มีความเสียใจที่จะอนุญาตไม่ได้ นอกจากจะปฏิบัติตามระเบียบสภาองค์กฤษทเขาเคยปฏิบัติมา ซึ่งข้าพเจ้าขอเรียนให้ท่านทราบว่า ข้าพเจ้าได้ไปศึกษาที่นั่นมา เพราะฉะนั้นก็ไม่ว่าจะทำอย่างไร

อีกเรื่องหนึ่ง ข้าพเจ้าได้วิทยหนังสือจาก รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยอีกฉบับหนึ่ง ลงวันที่ ๑ กุมภาพันธ์ เรื่องการจับกุมสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร มีความว่า:-

เนื่องจาก กระทรวงมหาดไทยได้ วิทยรายงาน ทาง กรมตำรวจ ว่า ได้ มีบุคคลกระทำการเพื่อเปลี่ยนแปลง ระบอบการปกครอง แห่งราชอาณาจักรสยาม ทั้งทางการใต้ โฆษณาทางวิทยกระจายเสียงเมื่อวันที่ ๒๕ มกราคม ศกนี้ ส่วนหนึ่งแล้ว และในการนี้เจ้าหน้าที่ได้ดำเนินการจับกุมผู้กระทำการในเรื่องนี้ได้หลายคน และได้จับสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรซึ่งได้แจ้งมาเพื่อทราบตามหนังสือกระทรวงมหาดไทยที่ ศ. ๒๓๗๐๘/๒๕๕๑ ลงวันที่ ๓๐ มกราคม ๒๕๕๑ แล้วนั้น

ยื่นกรมตำรวจรายงานว่า เจ้าหน้าที่ได้จับนายร้อยโท ฉณเดวร ทาละลักษมณ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ประเภทที่ ๑ ควบคุมตัวไว้ อีกคนหนึ่ง เพื่อกำเนินการตามกฎหมายต่อไป ตั้งแต่วันที่ ๓๐ มกราคม ศกนี้

การที่เจ้าหน้าที่จับนายร้อยโท ฉณเดวร ทาละลักษมณ์ ในสมัย

ประชุมควบคุมตัวไว้ ในขณะนั้น เจ้าหน้าที่ดุษฎีนิเทศการจับกุมในขณะ
กระทำผิดฐานกบฏ เพราะกำลังดำเนินการกันอยู่เพื่อยกประชุมรัฐสภา
ขณะจึงรีบมาเพื่อทราบ

นอกจากนี้ข้าพเจ้าขอให้ท่านรับรองรายงานการประชุมครั้งที่ ๑,
๒, ๓ และ ๔/๒๔๘๑ (สามัญ) สมัยที่ ๒ ชุดที่ ๓

ไม่มีสมาชิกคัดค้าน

ประธานสภาฯ : เมื่อไม่มีผู้ใดมีความเห็นเป็นอย่างอื่น ข้าพ-
เจ้าถือว่าที่ประชุมมีมติแล้ว ในวาระต่อไปขอให้พิจารณาเรื่องด่วน
ของรัฐบาลส่งมา คือเรื่องเสนอให้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติจัดตั้ง
ศาลพิเศษ พุทธศักราช ๒๔๘๑ ของรัฐบาล

น.อ. หลวงธำรงนาวาสวัสดิ์ ร.น. รัฐมนตรีว่าการกระทรวง
ยุติธรรม: รัฐบาลขอเสนอร่างพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลพิเศษ พุทธ-
ศักราช ๒๔๘๑ โดยมีหลักการว่า จัดตั้งศาลพิเศษเพื่อพิจารณา
พิพากษาการกระทำผิดฐานกบฏตามคำสั่งของรัฐบาล
ลงวันที่ ๒๘ มกราคม พ.ศ. ๒๔๘๑

เหตุผล ในการที่รัฐบาลได้เสนอร่างพระราชบัญญัติขึ้นต่อสภา
นอกจากที่ได้ปรากฏในบันทึกหลักการ และเหตุผลแล้ว รัฐบาลขอ
แถลงเหตุผลเป็นการประกอบเพื่อความเข้าใจของสภาฯ

ทั้งนี้ในเรื่องที่รัฐบาลได้เคยขอรับรองต่อสภาฯ จัดตั้งศาลพิเศษ

๒๒๓๖ ๒๒๓๖ ๒๒๓๖
 นนโค มีมารวม ๒ ครั้ง คือเมื่อเดือนตุลาคม พ.ศ. ๒๔๗๖ ภายหลัง
 ที่โค มีการยกยอและจาราล จนกระทั่งต้องประกาศใช้กฎอัยการศึก
 และเมื่อ เหตุการณ์ ได้สงบเรียบร้อยลงไปแล้วโค มีการ ประกาศ เพิก
 ดอนกฎอัยการศึก ก็โค มีการเสนอพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลพิเศษ
 พุทธศักราช ๒๔๗๖ คือสภา ฯ นน เป็น ครั้งที่ ๑ และใน ๒๔๗๘
 ก็โค มีการขยาย อำนาจ ของ ศาล พิเศษ ซึ่ง โค ทั่วทั้งชนให้ มี อำนาจ
 พิจารณาพิพากษาคดีที่เกี่ยวกับความผิดฐานกบฏ และ ก่อการจลาจลที่
 โค เกิดขึ้น ต่อมา จาก กฎกระทรวงแรก จนกระทั่ง รัฐบาล ประกาศใช้ พระ
 ราชบัญญัติคราวหลัง สำหรับคราวนี้ท่านสมาชิกย่อมระโคได้ทราบจาก
 ค่าแถลงการณ์ ของ รัฐบาล ครั้งแรก เมื่อ วันที่ ๒๙ มกราคม ๒๔๘๑
 และครั้งต่อๆ มาโค มีค่าแถลงการณ์ อีกหลายฉบับตลอดจนกระทั่ง
 โค มีข่าวเผยแพร่ในหน้ากระดาษของหนังสือพิมพ์แล้ว รัฐบาลจึงโค
 พิจารณาว่า สำหรับในคราวนี้ ก็ควรที่จะโค ดำเนินการเช่นเดียวกัน
 แต่โดย เหตุที่ การ ทระ ขยาย พระราชบัญญัติ จัดตั้ง ศาล พิเศษ พ.ศ.
 ๒๔๗๖ ให้มาใช้ โค สำหรับ รูปการณ์เท่าที่ ปรากฏ อยู่ ฉะเพาะหน้า
 ในขณะนั้น รัฐบาลเห็นว่าอาจจะเป็นการที่ไม่ตรงกับรูปเรื่องทีเดียว เพราะ
 เหตุว่าเหตุการณ์ โค ี่ขาดคักตอนกันมานานพอสมควร รัฐบาลจึงเห็นว่า
 ควรจะเสนอเป็นร่างพระราชบัญญัติใหม่ขึ้นก็โค เหตุเช่นนั้น รัฐบาล
 จึงโค เสนอมาตามความคิกน และโค เสนอมาอย่างสภาฯ แล้ว ร่างพระ
 ราชบัญญัติที่เสนอมานนโค ดำเนินตามพระราชบัญญัติ จัดตั้ง ศาล พิเศษ

พ.ศ. ๒๔๗๖ เกือบทุกประการ เว้นแต่มีข้อความบางประการ ซึ่งเป็น
 การไม่เหมาะสมก็ได้ พิจารณาตัดทอนออก เช่นในเรื่องเกี่ยวกับชาว
 ต่างประเทศ เป็นต้น และนอกจากนั้นรัฐบาลได้ พิจารณาเห็นว่า ใน
 การที่จะดำเนินการตามพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลพิเศษแก่ ไชยเพิ่มเติม
 พ.ศ. ๒๔๗๖ นั้น ไม่มีความจำเป็นในขณะนั้น คือพระราชบัญญัติแก่
 ไชยฉบับหลังนั้นได้บัญญัติถึงการที่จะบังคับคดีให้ ยื่นไปโดยทันที รัฐบาล
 เห็นว่าไม่มีความจำเป็นที่จะกระทำไปเช่นนั้น ท่านสมาชิกไปตรวจ
 ในพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลพิเศษ ซึ่งรัฐบาลขอขแรงประกอบเล็กน้อย
 ดังนี้ คือ

ในมาตรา ๑, ๒ และ ๓ ไม่มีอะไร ได้ ยื่นไปตามแบบของกฎ
 หมายโดยทั่วไป ส่วนมาตรา ๔ นั้นเป็นการให้อำนาจในการที่จะ
 ศาลพิเศษอันศาลหนึ่ง สำหรับพิจารณาคดีที่เกี่ยวกับความผิดฐานม
 ความนี้ไม่ว่าผู้ต้องหาจะเป็นทหารหรือพลเรือนและมียศชั้นใด ๆ ก็
 มาตรา ๕ กล่าวถึงของคดีของศาล ซึ่งจะต้อง ประกอบไปด้วยประ
 ธานและกรรมการรวม ๕ นายเป็นอย่างน้อย ในมาตรา ๖ ให้ มีอัย
 การกับเจ้าหน้าที่ประจำศาลตามสมควร คำว่าอัยการในที่นี้ ก็หมาย
 ความว่าอัยการซึ่งมีคุณสมบัติและลักษณะตาม พระราชบัญญัติ พัน
 งานอัยการ ในมาตรา ๗ เป็นการให้อำนาจศาลพิเศษที่จะพิจารณ
 คดีได้ทุกบทกฎหมาย และโดยเหตุที่ได้ มีทหารบางส่วนมีส่วนร่วม
 ด้วยในการนี้ จึงได้บัญญัติให้หน้าว่าการ พิจารณาในศาลทหารมา

แจ้งในเบื้องต้นมาแล้ว ในเหตุผลข้อต่อไป ก็คือว่าอาชรมีข้อข้องใจขอ
 ท่านสมาชิก ในมาตรา ๘ นั้นที่ว่าไม่มีการอุทธรณ์ฎีกา อาชรมีข้อ
 ข้องใจทั้งนี้ เพราะเหตุว่ารัฐบาลต้องการให้กิจการเดินไปโดยเร็วตาม
 สัมควร แต่ท่านสมาชิกจะเห็นได้ว่า รัฐบาลได้ให้หลักประกันเอาไว้
 แล้วในเรื่ององค์คณะของกรรมการ คือหมายความว่าในศาลธรรมศาลา
 ๖ นาย พิจารณา ๒ นาย หรือในชั้นศาลฎีกาองค์คณะก็มีเพียง ๓ นายเท่า
 นั้น แต่มีถึง ๕ นาย นั่นเป็นหลักประกันอันหนึ่ง และนอกจากนั้นตาม
 ระเบียบที่เราบัญญัติมา เราได้ใช้อาศัยผู้พิพากษาในกระทรวงยุติธรรม
 ผู้พิพากษาศาลมณฑล รวมความว่าเมื่อรัฐบาลพิจารณาโดยรอบคอบ
 หรือเพียรศึกษาไว้ซึ่งความปลอดภัยของประเทศชาติ รัฐบาลจึงเห็นสม
 ควรว่าสภาฯ นี้จะได้พิจารณาเป็นหลัก การแห่งร่างพระราชบัญญัติ
 คณะรัฐมนตรีและประกาศใช้ เป็นกฎหมายสืบไป

๑๖.๐๑ 11.

นายอมร ผลประสิทธิ์ (จันทบุรี) : ข้าพเจ้าได้ฟังท่านรัฐ
 มนตรีอธิบายร่างพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลพิเศษแล้ว ข้าพเจ้าสงสัย
 ข้อหนึ่ง คือสงสัยว่าร่างพระราชบัญญัติคณะรัฐมนตรีเสนอไปหรือจะ
 เลิกเมื่อไร ในร่างพระราชบัญญัติไม่ได้มีบอกไว้ ข้าพเจ้าสงสัยใน
 พระราชบัญญัตินี้ แต่ส่วนหลักการนั้นไม่สงสัยเมื่อผู้เสนอร่างพระ
 รชาบัญญัติได้มีรับรองว่าเป็นหลักประกัน

น.อ. หลวงธำรงนาวาสวัสดิ์ ร.น. รัฐมนตรีว่าการกระทรวง
ยุติธรรม. ในหลักการนั้นท่านสมาชิกย่อมจะเห็นได้แล้วว่า วัตถุประสงค์
ศาลพิเศษเพื่อพิจารณาพิพากษา การกระทำ ความผิดฐาน กบฏตามคำ
แถลงการณ์ของรัฐบาลลงวันที่ ๒๘ มกราคม พ.ศ. ๒๔๘๑ เพราะ
ฉะนั้นก็หมายความว่า โทษการกระทำผิดตามคำแถลงการณ์ ลงวันที่
๒๘ นั้นได้ข้อเนื้อกันไปประการใดก็อยู่ในอำนาจศาลที่พิจารณา แต่
ถ้ากระทำการพิจารณาคดีอื่นนอกจากคำแถลงการณ์แล้ว ศาลพิเศษก็ไม่
ใช่บังคับ

พล. ต. พระยามรวิชัยสรเดช (ลำปาง) : ข้าพเจ้ามีความ
สงสัยตามที่ท่านรัฐมนตรีได้ชี้แจงข้อสงสัยในข้อที่ว่า ในเวลานี้ว่าการ
กบฏยังไม่ได้สงบออกกระทำประการหนึ่ง และยังไม่ได้ประกาศใช้กฎอัย-
การศึกประการหนึ่ง เพราะฉะนั้นสงสัยว่าในศาลพิเศษนี้จะอนุญาตให้
มีทนายจำเลยแก่ต่างจำเลยให้เป็นการชาวสะอากหรือไม่

น.อ. หลวงธำรงนาวาสวัสดิ์ ร.น. รัฐมนตรีว่าการกระทรวง
ยุติธรรม : ข้อข้องใจของท่านสมาชิกนั้นมีอยู่ในมาตรา ๗ คือให้นำ
วิธีพิจารณาศาลทหารมาใช้ โดยอนุโลม ในเรื่องวิธีพิจารณาของศาล
ทหารนั้นได้มีกล่าวไว้ว่า ในวิธีพิจารณาของศาลทหารกับศาลธรรมคา
เท่าที่เกี่ยวกับในเรื่องนี้ ในข้อสาระสำคัญก็หาแตกต่างกันไม่ เพราะ
เหตุว่าการพิจารณาพิพากษาคดีก็เช่นไปอย่างศาลธรรมคานั่นเอง กล่าว

คือ พิจารณาเฉพาะหน้าจำเลย จำเลยย่อมมีโอกาสซักถามพยาน และโจทก์ต่อสู้ข้อของตน ในการต่อสู้ข้ออย่างไร ซึ่งเกี่ยวกับ การตั้งทนาย นั้น ตามมาตรา ๗๖ แห่งพระราชบัญญัติวิธีพิจารณาความอาชญากรรม พุทธศักราช ๒๔๖๕ ก่อนญาติให้มีโอกาสตั้งได้เหมือนกัน แต่ทว่ามาตรา ๗๖ กำหนดไว้ว่า ผู้ที่จะเป็นทนายนั้นต้องเป็นบุคคลที่อยู่ในอำนาจศาล ทหาร ในเรื่องนี้เป็นเรื่องเกี่ยวกับศาลที่จะใช้ดุลยพินิจประการใด ประชานสภาฯ ; ผู้ใดมีความเห็นคัดค้าน

๑๖.๑๑ น.

นายจำลอง ดาวเรือง (มหาสารคาม) : ตามที่รัฐบาลได้เสนอร่างพระราชบัญญัติระเบียบขึ้นเข้ามาเพื่อประกาศใช้ ให้ทันความต้องการนั้น ข้าพเจ้าเห็นใจอย่างยิ่ง เพราะว่าตามหลักการที่รัฐบาลเสนอมาว่า ตั้งศาลพิเศษเพื่อพิจารณาพิพากษา การกระทำผิด ฐานกบฏตามคำสั่งการของรัฐบาล ลงวันที่ ๒๙ มกราคม พ.ศ. ๒๔๘๑ เมื่อเราอ่านตามตัวหนังสือที่มีความหมายว่าตั้งศาลพิเศษขึ้นพิจารณาให้เป็นไปตามคำสั่งการของรัฐบาล ซึ่งมีความมุ่งหมายความได้ แล่งไว้ ขยวงไว้ก็ตั้งทำให้เกิดผลคดีคดีที่ตามนั้น ความหลักการที่เสนอมานี้ถ้าจะอ่านเพียงฉาบฉวยแล้ว ข้าพเจ้าก็พร้อมที่จะรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัตินี้ แต่เมื่อพิจารณาถึงคำว่าศาลแล้ว ข้าพเจ้าก็เห็นถึงคำว่ายุติธรรมเป็นคู่กันทันที ซึ่งเราจะต้องคิดว่าศาลยุติธรรม

ตามชื่อพระราชบัญญัตินั้นชื่อว่าศาลพิเศษ ซึ่งฟังแล้วก็เกิดความสงสัย และคำว่าศาลพิเศษนั้นก็แตกต่างกันกับศาลธรรมดา คือว่าศาล การที่ทรงขนานเนนอำนาจรัฐมนตรีกลาโหมตั้งขึ้น แม้จะมีหลายนายคง ที่ท่านรัฐมนตรีได้เสนอมา ก็ท่านกรรมการ ประธานกรรมการนั้นอยู่ใน อำนาจของรัฐมนตรีกลาโหมซึ่งเป็นอำนาจมากอยู่สักหน่อย ข้าพ- เจ้าเห็นว่า แม้ วุฒิสภาจะพิจารณาคำขอเนนเคยผ่านมาแล้วถึง ๓ ครั้ง คง ที่ท่านรัฐมนตรีแถลงมา แต่สำหรับคราวนี้ไม่จำเป็นต้องประกาศ ใช้พระราชบัญญัติ ศาลเดิมแรกมีถึง ๓ ชั้นที่จะพิจารณาได้ ถ้า หากมีเช่นนั้นขยับย่อ ๆ แล้ว ศาลเดิมที่พิจารณาไปก็จะได้ด้วยความ ยุติธรรม และกฎหมายอาญาวิธีพิจารณาคดีก็มีอยู่แล้ว ในประมวล อาชญาโทษผู้กระทำผิดฐานกบฏตั้งแต่มาตรา ๑๐๑ ถึงมาตรา ๑๐๘ ก็ มีบัญญัติลงโทษไว้อย่างแรงแล้ว โทษถึงประหารชีวิตก็มี ข้าพเจ้านึก ถึงคำว่าศาล ความมุ่งหมายก็เพื่อพิจารณาหาความยุติธรรมให้แก่ ประชาชน และศาลเดิมของเราก็ยุติธรรมอยู่แล้ว เพราะฉะนั้นไม่เห็น มีความจำเป็นอย่างไรที่จะตั้งศาลพิเศษขึ้น คำว่าศาลตุลาการหมายถึง ความว่าทรงไว้ซึ่งความยุติธรรม และศาลจะต้องไม่อยู่ในความผูก พันอย่างใด ๆ ทั้งสิ้น ศาลจะต้องให้โอกาสแก่จำเลยอย่างพร้อมมูล ความจำเป็นที่ตราพระราชบัญญัติขึ้นนั้น คือโทษฐานกบฏ คือโทษ ทรยศร้ายแรง เมื่อพิจารณาคดีถึงที่สุดจำเลยเห็นผิดแล้วก็จะขอไต่สวน โทษอย่างแรง แต่ถ้าหากว่าจำเลยไม่มีโอกาสต่อสู้คดีอย่างแท้จริง

แล้ว เขาก็จริงแล้ว เขาก็ไม่มีการรู้สึกอะไร แต่ทรงค้นข้ามผู้ของ
 คักในเรือนผีสังกริตก็ได้ แต่หากต้องเป็นจำเลยด้วยการพิจารณายา
 และเหตุอันน่าสงสาร และคนที่ไม่มีความรู้สึกอะไรมาต้องคักเช่นนี้เขาก็
 ไม่มีโอกาสที่จะแสดงความจริงใจและเขาก็ต้องมาสู่ คัก ในศาลพิเศษศาล
 เคียว ข้อเท็จจริงในปัญหากฎหมายต่าง ๆ เขาอาจจะเห็นฝ่ายเสียเปรียบ
 โดยตลอด เมื่อในเวลาคักขึ้นก็ตามก็จะต้องเห็นฝ่ายเสียเปรียบตลอดไป
 การทั้งศาลพิเศษและประกาศใช้นั้นย่อมเห็นที่หว่ากถ้วของผู้สังกริตทั่วๆ
 ไป องค์การของศาลพิเศษนี้ จุดประสงค์อย่างสำคัญก็คือ ต้องการ
 ความเกื้อหนุนตามที่ไขไว้ในมาตรา นั้น ก็ต้องการความเกื้อหนุนจาก
 อุตสาหกรรมที่ไม่ได้ และมีปัญหาในเรื่องศาล ก็อยู่ที่อำนาจศาลพิเศษ
 คือเมื่อเรากลับตาม รูปการณ์แล้ว ก็ดูเหมือนว่าศาลฎีกาที่ไม่มีประโยชน์
 คล้าย ๆ กับว่าศาลพิเศษบัญญัติกฎหมายเอง พิพากษาเอง และลงโทษ
 เอง นี้เรากลับตาม รูปการณ์ เป็นอย่างนี้ เมื่อเราพิจารณาอย่างนี้ ความ
 ยุติธรรมกับความยุติธรรมย่อมแยกกันไม่ออก ซึ่งเป็นวิบัติหลักกับ
 ความมุ่งหมายของศาลที่เราทราบโดยทั่ว ๆ ไป คำว่าศาลที่เราทราบ
 โดยทั่ว ๆ ไปก็คือ ทรงสถิตยุติธรรมและมีไว้สำหรับประชาชนมาร้อง
 ขอความยุติธรรม ข้าพเจ้าจึงขอกราบเรียนสภาฯ ว่า ถ้าเราต้องการ
 ความเกื้อหนุน ความศักดิ์สิทธิ์ของศาลที่ทรงขึ้นใหม่แล้ว ก็ควรมีหลักการ
 แต่ถ้าเราพิจารณาดังความยุติธรรม คู่กับประชาธิปไตยโดยภายใต้
 ระบอบประชาธิปไตย ทรงอยู่ได้ ในร่มธงของรัฐบาลประชาธิปไตย ก็

ควรพิจารณาบ้างในทางศาลเดิมที่เราได้อยู่แล้ว และขำขันนั้นประมวลกฎหมายของเราทั้งวิสัย ญัตติและสารบัญญัติ เราถึ่ต่างกันเวียบร้อยแล้ว จึงเห็นว่าไม่จำเป็นจะต้องมีศาลพิเศษขึ้น แต่เท่าที่ข้าพเจ้าคำนึงไม่ได้ มีเขื่อนาไปอื่นไกล นอกจากเห็นว่าวิธีการเช่นนั้นไม่สมควร จึงเห็นว่าไม่สมควรจะรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้

ประธานสภาฯ : ผู้ใดสนับสนุน

๑๖.๑๓ น.

นายสุวิชัย พันธเศรษฐ (เชียงใหม่) : การที่รัฐบาลได้เสนอร่างพระราชบัญญัติกึ่งศาลพิเศษ พุทธศักราช ๒๔๘๑ ทางการทำประธานอาชวระ รู้สึกแปลกใจว่า ทำไมข้าพเจ้าถูกขึ้นและสงสัยว่าระคาน ข้าพเจ้าเห็นว่าร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้สมควรที่จะรับหลักการไว้ พิจารณาต่อไปด้วยเหตุผลดังต่อไปนี้

นับตั้งแต่คณะราษฎรได้ก่อการเปลี่ยนแปลงตั้งแต่ พ.ศ. ๒๔๗๕ เป็นต้นมา ก็เกิดเรื่องที่ไม่ดีไม่งามขึ้นหลายครั้งหลายคราว ดังที่เราจะไ้เห็นเมื่อ พ.ศ. ๒๔๗๖ กรณีที่เกิดขึ้นเช่นนี้เพราะเหตุใด ก็เพราะเหตุว่าในกรณีที่มีการเปลี่ยนแปลงการปกครองของประเทศแล้ว ย่อมมีบางสิ่งบางอย่างเป็นปฏิปักษ์ต่อบุคคลหมู่หนึ่ง หรือคณะหนึ่ง และในกิจการที่ดำเนินไปนี้ เราทั้งหลายย่อมมองเห็นได้ว่า รัฐบาลในระยะของประชาธิปไตยยังไม่เคยปรากฏว่าได้กระทำกิจอันใดซึ่งเป็นปฏิปักษ์ อัน

แต่ทั้งนี้ต่อประชาชนของชาติ แต่ที่ว่าทั้ง ๆ ที่ได้ดำเนินการไปเช่น
 แล้ว ก็ยังมีความรู้สึกเป็นปฏิปักษ์ต่อบุคคลคณะหนึ่งหรือหมื่นหนึ่งซึ่ง
 ได้ริบการสนับสนุนและส่งเสริมมาจากบุคคลภายนอกทางใดทางหนึ่งเพ
 ก่อให้เกิดความวิถึการที่เรียกว่า คัดค้านล้าหลังรัฐบาลหรือคัดค้านใ
 ให้การอุดหนุนเข้าไปสู่ระบอบโคระบอบหนึ่งซึ่งเราเองก็ไม่ทราบ ก็เม
 เป็นเช่นนั้น เราจะพิจารณาในปัญหาข้อที่ว่า รัฐบาลในระบอบประชาธิปไตย
 โดยไม่ได้ทำอะไรบ้างที่เป็นการเสียหายแก่ประเทศชาติหรือไม่ ก็เม
 รัฐบาลนั้นไม่ได้แสดงเจตนาอะไรออกมา ทั้งในวิถึการ และวิถึปฏิบัติแล
 เราก็มองเห็นได้ว่ารัฐบาลนั้นทำไปเพื่อประโยชน์ของประชาชน และใ
 มีบุคคลคณะหนึ่ง ก็คือการที่จะล้มรัฐบาล เพื่อทำลายความสงบ
 ของประชาชน ก็เมื่อมีบุคคลคณะใดคณะหนึ่งก่อการเพอล้มคณะรั
 ษานัน เราก็มองเห็นเจตนาของคณะบุคคลเหล่านั้นได้ เมื่อเห็นเช่น
 ข้าพเจ้า จึงเห็นว่าวิถึการ ของ รัฐบาล ที่ทำไปนั้น เพลามือ เป็น อันมี
 เพราะฉะนั้นก็เกิดเรื่องนั้นเรื่องนั้น แล้วก็เสียเงินเสียทองไปคอยปร
 ปรามกันอยู่เสมอ เราไม่มีการกระทำกันโดยเค็ดขาด เมื่อระจก
 ศาลพิเศษเช่นนั้น ก็ประกอบไปด้วยองค์คณะ และมีการโต้เถียง
 คัดค้านกันได้ ศาลพิเศษที่รัฐบาลได้ เคยตั้งมาแล้ว ก็ไม่ปรากฏ
 เสียหายอย่างใดแก่บุคคลผู้ต้องคำพิพากษานั้น เมื่อเราต้องกา
 ระบอบประชาธิปไตยโดยดำเนินไปโดยพร้อมมูลแล้ว เราควรระมัดภัก
 ที่รัฐบาลเสนอมา เราควรระมัดภักอันน่าใจให้ แก่รัฐบาลที่จะดำเนิน

เรื่องนโปเลียนไปถึงที่สุด เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าจึงเห็นว่าพระราชบัญญัติจำกัด
 คติศาสตร์พิเศษที่รัฐบาลเสนอมานี้ ควรจะรีบหลีกเลี่ยงไว้ พิจารณาเพื่อถา-
 เนินการต่อไป

ประธานสภาฯ : ผู้ใดมีความเห็นคัดค้าน

๑๖.๒๑ น.

นายอินทร สิงห์เนตร (เชียงใหม่) : ข้าพเจ้าเห็นว่าร่าง
 พระราชบัญญัติฉบับนี้ไม่สมควรจะรีบหลีกเลี่ยงไว้ พิจารณา เพราะ
 ที่จริงในเรื่องเจตนาคติของรัฐบาลนั้น ก็คือว่าต้องการให้มีการ
 พิจารณาไปโดยรวดเร็วและละเอียดอย่างเท่าเทียมกัน ข้าพเจ้าเห็นว่า
 ความเจตนาคติของรัฐบาลชั้นแรกก็ชอบอยู่แล้ว และก็ไม่ได้โต้เถียงอีก
 ข้อหนึ่งก็คือว่า รัฐบาลไม่เคยคิดอะไรเช่นที่เสียหายอย่างที่สมาชิก
 ว่าเหมือนกัน แต่ข้าพเจ้าเห็นว่าในการตั้งศาลพิเศษเราควรพิจารณา
 ให้ดีเป็นอย่างมากทีเดียว เพราะว่าตามหลักในชั้นแรก เราจะต้อง
 พิจารณาเสียก่อนว่า ถ้าหากว่าเราไม่ได้ออกกฎหมายฉบับนี้แล้ว เรา
 จะใช้ศาลไหนพิจารณา ก็ต้องใช้ศาลพลเรือนเป็นแน่นอน เพราะว่า
 บรรดาผู้ที่กระทำผิดนั้น ถ้าเราไม่ตั้งศาลพิเศษขึ้นก็จะพิจารณาใน
 ศาลพลเรือน เพราะอะไร เพราะ ๑. ผู้ที่ต้องหาเป็นพลเรือนโดย
 มากมายปะปน ซึ่งตามธรรมนูญศาลทหารในมาตรา ๕ บดกล่าว่า “ถ้า
 หากว่าผู้คนที่ไม่ใช่ทหารเข้ามาแล้วก็ต้องขึ้นศาลพลเรือน” หรือประ-

การที่ ๒ ก็คือว่า บรรดาทหารผู้ ทักของหากได้ ปลดเป็นกองหนุนแล้ว เพราะฉะนั้นต้องขวนขวายพลเรือน เมื่อเป็นเช่นนั้นก็ต้องพิจารณาต่อไปอีก ว่า ในการที่เราจะตั้งศาลพิเศษขึ้นนี้ มีความจำเป็นอย่างไร ถ้าหากว่าตั้งศาลพิเศษขึ้นแล้วจะเป็นการก่อกวนเสถียรภาพของบุคคลที่เข่นจำเลยนี้ ประการใดบ้าง ชั้นควรระพิจาณา วิจัยลบลอกว่าการตั้งศาลพิเศษนี้ไม่ใช่เป็นของใหม่ ความจริงก็ไม่ใช่เป็นของใหม่จริง แต่ว่าไม่ใช่เป็นของที่มีบ่อยนัก ข้าพเจ้าได้ ค้นคว้าใน สมัยราชธานีไทย ก่อเปลี่ยนแปลงการปกครองได้ มีชนครึ่งหนึ่ง คือเมื่อ ร.ศ. ๑๓๐ ใน ครานั้นไม่มีปัญหาอะไร เพราะว่าพระองค์ เป็นพระเจ้าแผ่นดิน พระองค์ มีอำนาจออกกฎหมาย ทรงใช้อำนาจทางศาล และใช้อำนาจที่นิติบัญญัติเอง ในเรื่องนี้ไม่ต้องพดกัน และเมื่อเปลี่ยนแปลงการปกครอง แล้วได้ มีการ ตั้งศาลพิเศษขึ้นอีก ๒ ครั้ง คือ กบฏบวรเดชที่ ทหารชั้นประทวนได้ก่อการกำเริบ ในกรณีหลังนี้ไม่เหมือนกรณีแรกเลย คือว่าเรา กบฏบวรเดชในครั้งนั้นเช่น กบฏที่ทำการ ขุนวังวังช เต็กชายุ ๑๑ ปีก็ เพราะว่าเต็กชายุ ๑๑ ปีโดยมากก็แยกพลองช่วยเหลือ กบฏบวรเดชครั้งนั้น ทำการจริงจังและเสียทรัพย์สินมากมายและชีวิตทหาร การตั้งศาลคราวนั้นอย่างที่กล่าวจะเป็น การล้มคดี และคราวที่ ๒ ก็คือว่า เมื่อคราวนายสืบชั้นประทวนก่อการกำเริบ พ้นก็อยู่ในอำนาจศาลทหารอยู่แล้วทั้งที่ไม่เป็นการประหลาดอะไร ในครั้งนั้นคดีมี ๒ ครั้งแรกเป็นอันมากทีเดียว การออกกฎหมาย

น มีผลต่อก็คือในมาตรา ๗ ทวิ ข้าราชการเกษียณอายุแล้ว วิชาพิจารณา
 ของศาลทหาร ตามคำสั่งของรัฐบาลก็บอกว่าอนโลมิใช่ ก็มีสิทธิ
 จะแต่งตั้งนายได้ แต่ว่าเราควรระใคร่ควรระวังให้ ในมาตรา ๗๖ ของ
 พระธรรมนูญศาลทหารบก พ.ศ. ๒๔๗๕ มีความว่า บุคคลที่จะเป็น
 ทนายจำเลยก็ได้ ต้องเป็นบุคคลที่อยู่ในอำนาจศาลทหาร แต่โจทก์นั้น
 ซึ่งเป็นฝ่ายรัฐบาลจะเลือกทนายเอาอย่างก็อย่างไรก็ได้ แต่จำเลยนั้น
 จะเลือกทนายจะต้องเป็นผู้ที่อยู่ในอำนาจศาลทหาร และได้รับอนุญาต
 จากผู้ซึ่งตั้งกรมการ คือทั้งผู้ พวกราชยานนเสวกอนจึงจะเป็นทนาย
 ได้ ในข้อนี้เห็นสำคัญมากทีเดียว ในเรื่องทนายนี้ในศาลยุติธรรม
 ทั่วโลกไม่ใช่เฉพาะประเทศสยามได้ หมายความว่าทนายนั้นเป็นผู้ช่วยเหลือ
 ศาลให้ความยุติธรรม เพราะฉะนั้นการที่เราออกกฎหมายนี้แปล
 ว่าเป็นว่าเรา คัดสิทธิจำเลยไม่ สามารถจะให้ ใ้ได้รับ ความยุติธรรม อย่างไร
 ผู้ที่ถูกฟ้องเป็นจำเลยในคดีอาญานั้นน้อยกว่าแต่จำเลยเลย แม้ทนาย
 ความซึ่งเป็นผู้ ที่ช่วยชาญในทางกฎหมายก็ยังไม่สามารถจะเขย่งใน
 คาของตนเอง ต้องไปจ้างผู้อื่น เป็นผู้ซื้อสำคัญ และการที่จำเลยไม่
 สามารถจะหาทนายของตนเอง ถ้าหากว่าเรา ทำอย่างนั้นแล้วจำเลยไม่
 สามารถจะหาทนาย ความลำพัง ของตนเอง นั้นเป็นการ คัดสิทธิ ของเขา
 การที่ข้าพเจ้าพูดเช่นนั้น ความจริงพวกที่ออกชอชมานั้น นอกจากผู้แทน
 ราษฎร ที่เคยเห็นหน้าเท่านั้น นอกนั้นข้าพเจ้าไม่รู้จักกันเลย เพราะ

ฉะนั้นไม่ไต่หวังจะไปเป็นทนายจำเลย แต่กฎหมายนี้ถ้าเราออกไปแล้ว
 พดด้งสิทธิเสรีภาพของ ราษฎรคนย ้ไปตกที่ ๆ นั้นเช่นข้อที่ควรคำนึง
 ที่เดียว การที่ออกกฎหมายละเมิดสิทธิอิทธิพล ฎีกาตามวิธีพิจารณา
 ก็ไม่มี แล้วเราจะไม่มีการรื้อถอน ฎีกาอะไรเลย ข้าพเจ้านึกเหมือน
 คนที่ทำงานรับตัว กล่าวถึงว่า ยังมีสิทธิจะขออุทธรณ์ตามประมวลวิธี
 พิจารณาของเรา แต่สิ่งเหล่านี้เป็นแต่พวกกันธรรมดา เราจะต้องมี
 ศาลถึง ๓ ศาล แต่นั่นก็พลเดียว ขอให้ พิจารณาให้ทั้งหมดก็พลเดียว
 อีกประการหนึ่งศาลของเรา รัฐบาลได้แย่งให้กระทรวงยุติธรรมเป็นผู้
 ปรึกษาคดีไป แต่ตามพระราชบัญญัติฉบับรัฐบาลให้กระทรวงกลาโหม
 เป็นผู้ ปรึกษาพระราชบัญญัติ และกรรมการนั้น กระทรวงกลาโหมจะตั้ง
 ใคร ก็คงจะตั้งทหารไทยมาก ข้าพเจ้าอดสงสัยไปค้นดูธรรมนูญศาล
 ทหารบอกว่า กรรมการและสมาชิกเป็นได้แต่เพียงนายทหารชั้น
 สัญญาบัตร และไม่จำเป็นจะต้องรู้กฎหมาย หรือพระราชบัญญัติอย่าง
 ไร และมีผู้รู้กฎหมายเพียงสิบไว้ มีอยู่คนเดียว คือนายทหารผู้ปรึกษา
 พระธรรมนูญเท่านั้นเอง จึงเห็นได้ว่าการออกกฎหมายนี้จึงไม่มีทาง
 ที่สภาฯ นี้ได้ผลอะไร นอกจากผลเสียมากกว่า ข้าพเจ้าเห็นว่า
 ไปตกสิทธิเสรีภาพของพลเมืองทั้งหลาย ข้าพเจ้าหวังว่าสิทธิเสรีภาพ
 ของพลเมืองจะคืนย ้ไป อะไร ๆ ก็ตั้งศาลพิเศษย่อย ๆ ราษฎรก็ไม่
 แน่ว่าจะได้ รัับความยุติธรรม หรือมีสิทธิเสรีภาพ อย่างไร ไม่แน่ว่า
 จะแต่งตั้งนายใดหรือไม่ จะรื้อถอน ฎีกาใดหรือไม่ นั้นเช่นข้อที่ข้าพเจ้า

ห่วงหนักหนา และข้าพเจ้าขอพุดย้าอกว่า ข้าพเจ้าไม่ได้หวังยกยอคน
 ใดคนหนึ่ง แต่ข้าพเจ้าหวัง สติเสรีภาพ ของ ประชาชน จะคืนไป
 ข้าพเจ้ายินดีเหลือเกินที่ฝ่ายสนับสนุนพวกเมอคนว่า รัฐบาลไม่เคยทำ
 อะไรเย็นสิ่งทีเสื่อมเสีย แต่ข้าพเจ้าอยากจะเรียนว่า ถ้าหากว่ารัฐบาล
 ไม่ออกกฎหมาย ตั้งศาลพิเศษนี้ ข้าพเจ้า จะยินดี เป็นอย่างยิ่ง ที่เดียว
 เพราะจะไม่ทำอะไรให้ ชื่อของรัฐบาลเสียไป ถ้าออกไปแล้วจะกลายเป็น
 ว่าเป็นว่ารัฐบาลระมัดมือชกยกยอไม่ได้ กลัวเขาจะหาทนาย ข้อ ๒ กลัว
 เขาจะขอทบทวนฎีกา กลัวเขาจะขออภิไทย ข้อ ๓ กลัวจะมีผู้ พินาศ
 ที่ชำนาญพอ และนอกจากนั้นจะเป็นการถูกกล่าวหาว่าเป็นการทำลาย
 สติเสรีภาพของราษฎรที่มอຍตามรัฐธรรมนูญ เพราะฉะนั้นนอกจาก
 ข้าพเจ้าจะขอให้สภา ฯ นอຍารับหลักการ ข้าพเจ้าอยากจะขอวงวอน
 รัฐบาลซึ่งมีผู้กล่าวว่าไม่เคยทำอะไรเสื่อมเสีย นั้น ขอให้ถอนร่างพระ
 ราชบัญญัติกันไป อย่าตั้งศาลพิเศษเลย การไม่ตั้งศาลพิเศษ รัฐบาล
 มีเครื่องมือพร้อมแล้วในการที่จะพิจารณาคดีได้ง่ายคายนวบริก และ
 เพิ่มผู้ พินาศเข้าไปได้ อีก การที่ไม่ให้ ประกันนั้นไม่มีใครที่จะ
 ประวังความคอก เขาคงจะพยายามให้เร็วที่สุด เพราะฉะนั้นเครื่อง
 มือเหล่านี้เป็นเครื่องมือที่จะประกันแก่รัฐบาลได้ทุกอย่างแล้ว เพราะ
 ฉะนั้นขอวงวอนสภา ฯ นอຍารับหลักการ และขอวงวอนให้ รัฐบาลถอน
 ร่างไปเสียจะเป็นผลแก่รัฐบาลและสภา ฯ นี้คือไป

ประธานสภา ฯ : ผู้ใดสนับสนุน

๑๖.๓๒๒.

นายภิญโญ อินทวิวัฒน์ (เซียงใหม่) : ข้าพเจ้าได้ฟังที่
ผู้เสนอและผู้ค้านมานานแล้ว เห็นว่านานาจิตตังต่างจิตตังใจกัน ข้าพ
เจ้าเห็นว่าเหตุการณ์การเสียเวลาเปล่า ๆ แม้แต่จังหวัดเดียวกันก็มีความเห็น
ไม่เหมือนกันเสียแล้ว เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าขอเสนอให้ลงมติ

นายสวัสดิช พันธ์เศรษฐ นายไสว อินทรประชา รัยรอง
นายศิริ บำเพ็ญอยู่ (ชัยนาท) : เรื่องนี้เกี่ยวข้องกับชีวิตของ
บุคคลซึ่งจะต้องได้รับโทษตามกฎหมายที่หาว่ากระทำความผิด เพราะเป็น
ความผิดออกจากรวมเห็นคดีโทษที่เกี่ยว เพราะฉะนั้นขอเสนอให้แยกอภิ
ปรายต่อไป

มีสมาชิกรัยรอง

ประธานสภาฯ : ข้าพเจ้าขอให้ที่ประชุมวินิจฉัย ผู้ใดเห็นควร
แยกอภิปรายต่อไป ขอให้โปรดยกมือขึ้น

สมาชิกยกมือ ๔๐ คน

ประธานสภาฯ : ผู้ใดไม่เห็นด้วย ขอให้โปรดยกมือขึ้น

สมาชิกยกมือ ๕๖ คน

ประธานสภาฯ : เห็นอันว่าจะต้องขอให้ที่ประชุมลงมติ มีคน
ข้าพเจ้าได้รับญัตติของนายจำลองฯ ฉะบับหนึ่ง ขอให้ลงคะแนนลับ มี
ผู้รัยรองครบ ๑๕ คนถูกต้องแล้ว เพราะฉะนั้นขอให้มีการลงคะแนน
ลับ ผู้ใดเห็นว่าควรรับหลักการ แห่งร่างพระราชบัญญัตินี้ ขอให้
เขียนขาว ผู้ใดไม่เห็นด้วยขอให้ลงเขียนสีน้ำเงิน

เลขาธิการสภาฯ อ่านข้อสมาชิกเรียงลำดับตามตัวอักษร เท
มาลงคะแนนจนหมดจำนวนสมาชิก ครั้นแล้วเชิญ ร.อ. ประเสริฐ
สุชสมัย ร.น. ร.ค. เนตร พูนวิวัฒน์ นายโมรา อดกลาง นาย
เชือน สวัสดิ์พาณิชย์ นายทองอยู่ เข็มมยุธิม และ ร.อ. ไชย
ประทีปเสน มาเป็นกรรมการนับคะแนน

คณะกรรมการนับคะแนนเสร็จแล้วเสนอผลต่อประธานสภาฯ

ประธานสภาฯ : ได้คะแนนดังนี้ เขียวขาวเห็นว่าควรรับหลักการ
แห่งร่างพระราชบัญญัติคน มี ๑๐๑ คะแนน เขียวน้ำเงินฝ่ายไม่เห็น
ด้วยมี ๓๘๘ คะแนน เห็นอันว่าที่ประชุมแห่งสภาฯ รับผิดชอบการแห่ง
ร่างพระราชบัญญัติคณะรัฐมนตรี พิจารณาต่อไป

น.อ. หลวงธำรงนาวาสวัสดิ์ ร.น. รัฐมนตรีว่าการกระทรวง
ยุติธรรม : เพื่อบอกความมุ่งหมายซึ่งที่รัฐบาลได้แถลงมาแล้วเมื่อสักครู
นี้ว่า เพื่อบรรเทาทุกข์ไว้ ซึ่งความปลอดภัยของรัฐและของประชาชนและ
เพื่อที่จะให้เรื่องได้ดำเนินไปโดยเร็วตามสมควร ทั้งโดยเหตุที่พระราช
บัญญัติดังกล่าวพิเศษนี้ไม่มีอะไรรุนแรงกว่าที่เคยกระทำมาแล้ว มี
แต่กลัขอ่อนลงมา รัฐบาลจึงขอเสนอให้พิจารณารวดเร็ว

ไม่มีสมาชิกคัดค้าน

ประธานสภาฯ : เมื่อไม่มีผู้ใดมีความเห็นเป็นอย่างอื่น ข้าพ
เจ้าถือว่าที่ประชุมอนุมัติให้พิจารณารวดเร็ว

๑๖.๕๕ 11.

นายนิม เรื่องเกษตร (ละเชิงเทรา) : ข้าพเจ้าเห็นว่ากา
พิจารณาพรรคเดี่ยวนั้นเป็นการรวบรัดเกินไป คือข้าพเจ้าเห็นว่าควร
แยกโอกาสให้สมาชิกต่าง ๆ ได้มีโอกาสประมุขิตักกันบ้าง เพราะเหตุ
ว่าเกี่ยวกับการตั้งกรรมการ ประธานกรรมการในศาลพิเศษนั้น เป็น
การให้อำนาจแก่รัฐมนตรีกลาโหมจนเกินไป ถ้าหากว่าเราจะมีโอกาส
ได้ประมุขิตัก เพื่อให้ผู้ที่จะมาเป็นประธานและกรรมการศาลพิเศษนั้น
มาจากกรรมการศาลฎีกา หรือผู้พิพากษาศาลอุทธรณ์ อย่างข้าพ
เจ้าเห็นว่าจะเป็นการเหมาะสม เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าเห็นว่ายังไม่สม
ควรตามที่ท่านรัฐมนตรีเสนอมาว่าจะพิจารณาพรรคเดี่ยวนั้น เพราะฉะนั้น
ข้าพเจ้าขอค้านว่าควรจะให้ มีโอกาสประมุขิตักบ้าง

ประธานสภาฯ : ขอให้ที่ประชุมวินิจฉัย ขั้วขั้วขั้ว ๒๗ ใน
พรรค ๒ มีความว่า “เมื่อรัฐสภาหรือสมัชชามีจำนวน ๑ ใน ๓ ของ
จำนวนที่มาประชุมหรือขอที่ประชุม จะพิจารณาร่างพระราชบัญญัตินั้น
ทั้ง ๓ วาระรวดเดียวก็ได้” มีคำว่า “จะ” เรายินิจฉัยในที่ประชุม
นั้นมาหลายหนแล้ว เพราะฉะนั้นขอให้ที่ประชุมวินิจฉัยกันว่า ผู้ใดเห็น
ควรพิจารณาร่างพระราชบัญญัตินั้นรวดเดียว ขอลดไปรคยกมือขึ้น

สมาชิกยกมือ ๕๒ คน

ประธานสภาฯ : ผู้ใดไม่เห็นด้วย ขอลดไปรคยกมือขึ้น

สมาชิกยกมือ ๓ คน

ประธานสภาฯ : เห็นอันว่าที่พระชมนุมัติให้ พิจารณาตรวจ
ข้อให้เลขาธิการฯ อ่าน

เลขาธิการสภาฯ : ร่างพระราชบัญญัติตั้งศาลพิเศษ พุทธ
ศักราช ๒๔๘๑ โดยที่สภาผู้แทนราษฎร ลงมติว่า เนื่องจากได้มี
การกระทำความผิดฐานกบฏ เพื่อที่จะเปลี่ยนแปลงระบอบการปกครอง
และเปลี่ยนแปลงรัฐบาลด้วยใช้กำลังบังคับ เป็นการสมควรที่จะตั้ง
ศาลพิเศษขึ้นพิจารณาพิพากษาคดีในกรณี

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้ให้เรียกว่า พระราชบัญญัติตั้ง
ศาลพิเศษ พุทธศักราช ๒๔๘๑”

มาตรา ๒ ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้ตั้งแต่วันประกาศในราช
กิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ บรรดากฎหมาย กฎ และข้อบังคับอื่น ๆ ที่มีความ
ขัดหรือแย้งกับพระราชบัญญัตินี้ ให้ใช้บทพระราชบัญญัตินี้แทน

มาตรา ๔ ให้ตั้งศาลพิเศษขึ้น ศาลหนึ่ง มีอำนาจพิจารณา
พิพากษาบรรดาคดีที่ เกี่ยวกับการกระทำความผิดฐานกบฏ เพื่อที่จะ
เปลี่ยนแปลงระบอบการปกครอง และเปลี่ยนแปลงรัฐบาลด้วยใช้กำลัง
บังคับ ไม่ว่าผู้ต้องหาจะเป็นพลเรือนหรือทหาร มียศชั้นใด ๆ ก็

ประธานสภาฯ : ในมาตรานี้มีผู้แปรญัตติ และมีผู้รับรอง
ต้องแล้ว

๑๗.๑๐.๒.

นายทอง ก็นหาธรรม (แพร์): ร่างมาตรา ๔ นั้น ข้าพเจ้า
ได้เสนอแปรญัตติไป เดิมคำว่า “ ครังนี้ ” ลงไปอีกคำหนึ่ง คงอ่าน
ได้ความว่า “ ให้ตั้งศาลพิเศษขึ้นศาลหนึ่ง มีอำนาจพิจารณาพิพากษา
ยารวรรคาคทเกี่ยวกับ การกระทำความผิดฐานกบฏ เพื่อที่จะเปลี่ยน
แปลงระบอบการปกครอง และเปลี่ยนแปลงรัฐบาลด้วยใช้กำลังบังคับ
ครังนี้ ไม่ว่าผู้ต้องหานั้นจะเป็นพลเรือนหรือทหาร มียศชั้นใด ๆ ก็
การที่ได้ออกแปรญัตติไปครังนี้ ก็เพื่อที่จะให้ ถ้อยคำในมาตราชนิดเจ
ขน ตามพระราชบัญญัติตั้งศาลพิเศษ พ.ศ. ๒๔๗๖ มีคำว่า “ คร
งนี้ ” อยู่ด้วย และเมื่อนักวิชาการได้ตกลงยืนยันแล้วว่า ใช้เฉพาะ
ตามคำแถลงการณ์ ของ รัฐบาล ลงวันที่ ๒๔ มกราคม พ.ศ. ๒๔๗๕
เพราะฉะนั้นการที่เติมคำ “ ครังนี้ ” ลงไปคงจะไม่ขัดข้องอย่างไร

พ.ต. หลวงเชวงศักดิ์สงคราม รัฐมนตรี: การที่รัฐบาลได้
ร่างมาโดยไม่มี “ ครังนี้ ” นั้น ด้วยเหตุว่า มลกรณของการกระ
ทำความผิดฐานกบฏครังนี้ มีกรณีพิพาทต่อเนื่อง มาจากการกบฏ
พ.ศ. ๒๔๗๖ กระแสนกระสายของการกบฏครังนี้ใด สืบเนื่องต่อกันมา
ตามลำดับ ทางรัฐบาลได้พยายามทุกทางที่จะสอบสวนสืบสวน ก็ได้
เหตุผลชัดแจ้งและได้ดำเนินการปราบปรามเป็นสมัยตามลำดับมา ด้วย
เหตุเช่นนั้น ถ้าเราจะใช้คำว่า “ ครังนี้ ” ไว้ รัฐบาลเกรงว่าการ
พิจารณาของศาลนั้นจะอยู่ในขอบเขตจำกัด เข้าใจว่าจะไม่สะดวกต่อ

การดำเนินการฟ้องร้องและพิจารณาในศาลพิเศษ เพราะฉะนั้นรัฐ-
บาลจึงเห็นว่าควรจะไปตามร่างของรัฐบาล

๑๖.๐๒๒.

นายทอง กันทาธรรม (แพ้ว): ตามที่รัฐบาลแถลงขอกว่า
การยกยอความเพราะกระแสนกระสายสืบเนื่องมาแต่กบฏครั้งแต่ครั้ง พ.ศ.
๒๔๗๖ ถ้าหากว่าเป็นเช่นนั้น ก็ทำไมไม่ใช้ พระราชบัญญัติจัดตั้ง
ศาลพิเศษระเบียบ พ.ศ. ๒๔๗๖ ยิ่งคุ้มเสียแล้ว การที่ไม่เติมคำลงไป
เป็นการผิดหลักการ ถ้าหากว่าไม่มีคำว่า “ ครอง ” เติมเข้าไปแล้ว
หมายความว่าพระราชบัญญัติระเบียบใช้ตลอดไปทุก ๆ โอกาส ทุก ๆ
เมื่อ ไม่มีเวลาสิ้นสุด ซึ่งคดีกบฏแล้วก็ไม่ต้องขึ้นศาลธรรมดา ขึ้น
ศาลพิเศษเสมอไป เป็นการขัดต่อหลักการธรรมดาอยู่ จึงขอคัดค้านไว้

น.อ. หลวงธำรงนาวาสวัสดิ์ ร.น. รัฐมนตรีว่าการกระทรวง
ยุติธรรม: ประเด็นที่เหมือนกัน บางทีจะเกิดความเข้าใจผิด คือว่า
การที่รัฐบาลเห็นว่าไม่ควรจะให้เติมคำว่า “ ครอง ” นั้น ก็โดยที่
เหตุผล รัฐมนตรีสั่งราชการกระทรวงมหาดไทยซึ่งแจ้งแล้ว เพราะ
เห็นว่าพระราชบัญญัติระเบียบใน หลักการก็ได้บอกไว้แล้วว่า “ จัดตั้ง
ศาลพิเศษเพื่อพิจารณาพิพากษาการกระทำผิดฐานกบฏ ตามคำ
แถลงการณ์ของรัฐบาล ลงวันที่ ๒๕ มกราคม ” ไม่ได้กล่าวว่ายกยอ

ครั้งหรือครั้งไหน ก็ออกขุดตามแถลงการณ์ลงวันที่ ๒๕ มกราคม
ซึ่งตามคำแถลงการณ์นั้น ก็มีว่าได้มีขุดเกิดขึ้น ส่วนอนุสนธิ
เนื่องมาจากทางใดทางไหนนั้น เช่นเรื่องซึ่งจะว่ากันต่อไป รัฐบาล
ว่าไม่เป็นการขัดแย้งอะไรกันแต่ประการใด

๑๗.๐๔ น.

นายทอง กันทาธรรม (แพ้ว) : ข้อความขัดแย้งอัน
ตามคำแถลงการณ์ของรัฐบาล และท่านสมาชิกทุกคนก็คงจะสมัคร
ไว้ก็ เพราะฉะนั้นขอให้สภา นิตตสัน จึงขอเสนอให้ลงมติ
มีสมาชิกบริวาร

ประธานสภาฯ : ข้าพเจ้าจะขอให้ที่ประชุมวินิจฉัย ผู้ใดที่
ว่าควรให้เขียนไปตามร่างที่รัฐบาลเสนอมา ขอให้ไปรายนามชื่อ
สมาชิกยกมือ ๗๙ คน

ประธานสภาฯ : ผู้ใดไม่เห็นด้วย ขอให้ไปรายนามชื่อ
สมาชิกยกมือ ๑๔ คน

ประธานสภาฯ : เห็นอันว่าให้เขียนไปตามร่างของรัฐบาล

เลขาธิการสภาฯ : มาตรา ๕ องค์คณะของศาลพิเศษนี้

กอบด้วยประธาน กรรมการหนึ่งนาย กับกรรมการอื่น อีกอย่าง
นาย

๒.๐๕๓.

นายทอง กัณฑ์ธรรม (แพร์) : มาตรา ๕ นั้นข้าพเจ้าขอแปล
 คิดใหม่ โดยกว้างขึ้นใหม่เลยว่า "มาตรา ๕ องค์คณะของศาล
 พิเศษนี้ ประกอบด้วยอธิบดีศาลฎีกาเป็นประธานกรรมการ กับกรรม
 ราชศาลฎีกาเป็นกรรมการอีกอย่างน้อยสี่นาย" ที่ได้เสนอแปรรูปคดี
 ทางนี้ก็เพราะเหตุว่า เกรงราชในทางศาลของประเทศสยามเราได้ถูก
 ครอบงำโดยความนิยมชมชอบของต่างประเทศ ถึงกับยอมสละสิทธิใน
 านาทางศาลให้ เราทำตาม สัญญาทาง พระราชไมตรี เป็น ลำดับมา
 เพราะฉะนั้นในการที่เรา จะตั้ง ศาลพิเศษขึ้น เช่นนี้ ก็ควร จะระมัดระวัง
 อยู่นไปในทางที่ว่าจะให้ต่างประเทศเขานิยมขโมยเอาคดีเคยกมา เพราะ
 ฉะนั้นจึงได้เสนอให้ มีผู้ ที่เชี่ยวชาญทางกฎหมาย คืออธิบดี ศาลฎีกา
 เป็นประธานกรรมการ และกรรมการอื่นนั้น ก็ให้ ใช้ กรรมการศาล
 ฎีกา เพื่อที่จะให้ความยุติธรรมแก่ผู้ ที่ต้องหา และเพื่อที่จะให้ เป็นที่
 ยึดถือของต่างประเทศต่อไป

น.อ. หลวงธำรงนาวาสวัสดิ์ ร.น. วิจัยแล้วว่า การกระทวง
 คดีธรรมดา : สำหรับในร่างมาตรา ๕ ก็เข้าไปตามร่างเดิมมันเอง และ
 กระทรวงยุติธรรมพิจารณาเห็นว่า ควรจะเข้าไป ตามร่างเดิมมัน ก็เพราะ
 เหตุว่าในเรื่องคดีเกี่ยวกับการกบฏเช่นนี้ ย่อมมีความลับซับซ้อนขึ้นเป็น
 นันมาก และตามคำแนะนำการณีก่อนแล้วว่ามีทหารเข้าไป พัวพันอยู่
 เพราะฉะนั้นเรื่องราวต่างๆ ก็ย่อมจะเกี่ยวพันไปในทางทหาร จึงจำต้อง

ใช้ผู้ที่มีความรู้ ในทางเทคนิคนั้น ๆ ด้วย คชให้ มี ผู้ที่ มีความรู้
เฉพาะ เพื่อดำเนินการ และนอกจากนี้ รัฐบาล ก็ ได้ เสนอ มา แล้ว
ตามระเบียบที่ ได้ กำหนด มา นั้น ปรากฏ ได้ เคย คง ศาล การ ทาง ฝ่าย กระจุก
บุคคล ธรรมดา ให้ เข้าร่วม อยู่ ด้วย เพราะ ฉะนั้น ตาม ร่าง รัฐบาล จึง เห็น
เป็นการ ดี อยู่ แล้ว

นายอินทร สิงหนตร (เขียงใหม่) : ข้าพเจ้า ขอ สนับสนุน
แปรญัตติ คือ ว่า ตาม ที่ ข้าพเจ้า ได้ เรียน ไว้ แล้ว ว่า กรรมการ
ของ สำคัญ มาก ใน การ ท่อง เย็น ผี พากษาน แล้ว ก็ ใน เรื่อง ศาล ฎีกา
ซึ่ง เป็น ศาล สูง สุด ซึ่ง เรา ก็ ได้ ปรึกษา กัน อยู่ ทวี ไป แล้ว ใน การ
ที่ เรา จะ คง ศาล พิเศษ ซึ่ง มี ไทย ถึง กับ ประหาร ชีวิต เรา จะ คง ประ
กรรมการ ตาม ที่ ประกฏ อยู่ใน วิถี พิจารณา ทหาร ย่อม เป็น วิถี ที่ ไม่ เหมาะ
สม เพราะ ฉะนั้น เมื่อ จะ ไม่ ให้ เช่น ที่ ครหา แก่ สภา ฯ และ รัฐบาล
ข้าพเจ้า จึง เห็น ว่า จำ เป็น อย่าง ยิง สมควร ที่ จะ ยก ร่าง ใหม่ ตาม ที่ ผู้
ญัตติ ได้ เสนอ มา

๑๗.๐๘๓.

พระสุธรรมวิมลย์ (สมาธิกประเภทที่ ๒) : ใน เรื่อง
แปรญัตติ จะ ขาด กักตัว ประธาน คณะ ให้ เป็น อธิบดี ศาล ฎีกา นั้น ข้าพ
เห็นว่า เหตุการณ์ เมื่อ เรา จะ ดำเนิน คือ ไป จะ เป็น การ ชัก ช้อง ถ้า ใช้ คำ
เช่น นี้ อธิบดี ศาล ฎีกา มี หน้า ที่ อยู่ ใน ศาล ฎีกา แล้ว และ งาน ก็

เพราะฉะนั้นคดีในเรื่องการยกฐานะจำเป็นต้องทำกันเสมอ และต้องทำกัน
อย่างรวดเร็วด้วย ข้าพเจ้าเคยเขียน อัยการ ศาล พิเศษ ในคดี พ.ศ.
๒๔๗๖ เพราะฉะนั้นรัฐบาลได้เลือกคดีศาลการซึ่งเป็นคนชำนาญมา
โดยมาก และก็ในกฎหมายนั้นไม่ได้ระบุตำแหน่งไว้ แต่ว่าโดยมาก
รัฐบาลก็ได้เลือกให้เหมาะสมทั้งนั้น เพราะฉะนั้นการก็ได้ เรียบร้อยมา
ทั้งที่ได้เห็นอยู่แล้ว เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าเห็นว่าไม่ควรจะจำกัดตำแหน่ง

หลวงศรีสุพรรณดิฐ (ชุมพร) : ข้าพเจ้าเป็นฝ่ายสนับสนุน
เห็นว่า....

ประธานสภาฯ : สนับสนุนไม่ได้ ท่านต้องค้าน คือไม่เห็นด้วย

หลวงศรีสุพรรณดิฐ (ชุมพร) : เห็นว่าไม่ควรแปรญัตติอัน
นี้ เห็นว่าไม่ควรจะแปรญัตติอันนี้เพราะเหตุว่า จะเป็นการจำกัด
อำนาจเกินไป และ....

ประธานสภาฯ : ไม่ใช่ ต้องคัดค้านที่ท่าน คณะพระสุธรรมมา
สนับสนุนแล้ว ท่านสนับสนุนข้อไม่ได้

หลวงศรีสุพรรณดิฐ (ชุมพร) : ในที่สุดเห็นว่าเป็นการ
เสียเวลา อยากจะเสนอให้ลงมติ ข้าพเจ้าฝ่ายสนับสนุน ไม่ใช่ฝ่ายค้าน

๑๗.๑๐ น.

นายเอี่ยม สุภาพถล (นครราชสีมา) : การที่มีผู้เสนอแปร
ญัตติให้เอากรมการศาลฎีกาและอธิบดีศาลฎีกามาเป็นประธาน ในที่นี้

ข้าพเจ้าขอสนับสนุน เพราะเหตุว่าเอกราชทางศาลเราใช้ผู้พิพากษา
ทั้งนั้น ไม่ใช่มาตั้งเอาคนภายนอกมาเป็นผู้พิพากษา

อีกอย่างหนึ่ง ที่ท่านรัฐมนตรีกล่าวว่าจะต้องรู้เทคนิค
วิชาพิเศษ ข้าพเจ้าเห็นว่าศาลจะต้องฟังคำพยานที่ปรากฏในสำ
ไม่ใช้เอาความรู้ของตนเองไปตัดสินคดี เช่นนี้ควรจะต้อง
พิพากษาที่มีความวิญญูชนต่างประเทศเขารับรองศาลของเรามาแล้ว
เป็นสิ่งสำคัญอย่างที่สุดขอให้เขียนไปตามที่ขอแก้ไข

นายสุวิชัย พันธะเศรษฐ (เสียงใหม่) : ข้าพเจ้าขอคัด
คำแปรญัตติซึ่งท่านสมาชิกได้เสนอขอแปรญัตติให้ตั้งกรรมการ
ฎีกาอะไรนั้น ก็เมื่อร่างพระราชบัญญัติระเบียบขึ้นเป็นพระราชบัญญัติ
ตั้งศาลพิเศษแล้ว เราทำไมจะต้องไปพูดถึงเรื่องเอกราชทาง
เพราะเป็นคนละประเด็น ถ้าหากว่าเราใช้ศาลนอกตลอดไปช่วงกึ่งช่วง
ก็เป็นการสมควร ถ้าหากเราจะเอาอธิบดีศาลหรือกรรมการศาล
กนกรณีเช่นนี้เฉพาะเจาะจงชั่วคราวชั่วคราวเท่านั้น ไม่จำเป็น
ให้กรรมการศาลฎีกามานั่งประชุม ทำให้กิจการศาลฎีกาเสื่อม
เสียหายลงได้ เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าเห็นว่าควรให้คงไว้ตามร่างเดิม

ข้าพเจ้าขอเสนอให้ลงมติ
มีสมาชิกรับรอง

ประธานสภาฯ : มีมติเสนอให้ลงมติ และมีผู้รับรอง
แล้ว ข้าพเจ้าจะขอให้ประชุมวันอาทิตย์ บัดนี้ได้รับญัตติของนาย

รัฐมนตรี ขอให้ส่งมติฉบับ มีผู้รับรอง ๑๕ คนถูกต้องแล้ว

นายพัน สุพรรณเสาร (พระนครศรีอยุธยา) : ข้าพเจ้าขอ
ให้ลงมติแยกแยะ เสียเวลาเปล่าๆ ขอเสนอให้ลงมติแยกแยะ ไม่ใช่ข้อ
ความสำคัญ

มีสมาชิกรับรอง

ประธานสภา ฯ : ยืนยันสมาชิกหลังที่สุดขอให้ลงมติข้าพเจ้าจะ
ขอให้ประชุมวันจันทร์ตามข้อบังคับที่ ๔๘ ผู้ใดเห็นควรลงมติแยกแยะ
ขอได้ โปรดยกมือขึ้น

สมาชิกยกมือ ๑๐๑ คน

ประธานสภา ฯ : ผู้ใดไม่เห็นด้วยขอได้ โปรดยกมือ

สมาชิกยกมือ ๙ คน

ประธานสภา ฯ : เห็นอันที่ประชุมตกลง ให้ลงมติในมาตรา ๕ นี้
ยกแยกแยะ ผู้ใดเห็นควรให้ เป็นไปตามร่างของรัฐบาลขอได้ โปรด
ยกมือขึ้น

สมาชิกยกมือ ๘๑ คน

ประธานสภา ฯ : ผู้ใดไม่เห็นด้วยขอได้ โปรดยกมือขึ้น

สมาชิกยกมือ ๒๔ คน

ประธานสภา ฯ : เห็นอันที่ตกลงให้ เป็นไปตามร่างที่รัฐบาลเสนอ

เลขาธิการสภา ฯ : มาตรา ๖ ให้ มติของการยกเจ้าหน้าที่ประจำ

มาตรา ๗ ศาลพิเศษ มีอำนาจพิจารณาพิพากษาคดีใด ๆ
กฎหมาย และให้นำวิธีพิจารณาศาลทหารมาใช้ โดยอนุโลม

๑๗.๑๖ น.

นายอินท สิงหนนทร (เชียงใหม่): มาตรา ๗ นี้ ข้าพ
เจ้าขอแปรญัตติตั้งแต่คำว่า “ และให้นำวิธีพิจารณาศาลทหารมาใช้
โดยอนุโลม ” ให้ตัดออกแล้วเติมคำว่า “ และให้นำประมวลก
หมายวิธีพิจารณาความอาชญามาใช้ โดยอนุโลม ” ถ้าใคร เห็นคว
ไปรกรับรอง

นายเอี่ยม สุภาพกุล ขุนบุรีสักรกิตติคดี นายทอง กนิทุ
ธรรม วัชรอง

นายอินท สิงหนนทร (เชียงใหม่): ข้าพเจ้าขอชี้แจงเท
ที่จะนำเอาประมวลวิธีพิจารณาความอาชญามาใช้ เพราะเหตุว่าประมวล
วิธีพิจารณาความอาชญา ก่อนที่เราจะร่างก็แปลว่าได้ตั้งกรมอาชญา
ร่างและลงมติจนได้ รับเลือก และได้ อำนาจศาล จากต่างประเทศ และ
และได้ ใช้มากี่ปรากฏว่าได้ผลดีอย่างที่ยังไม่เคย เพราะฉะนั้นในการ
เราจะพิจารณาคดีมหันตโทษก็ขอว่าอาจจะมิ โทษถึงประหารชีวิตเรา
วิธีพิจารณาศาลทหารมาใช้ นั่นก็เหมือนเป็นของที่ไม่เหมาะสม
ประการหนึ่งบรรดาผู้ ทกระทำผิดครั้งนักเช่นทหารและพลเรือน
บรรดาผู้ ที่เช่นพลเรือนนั้นไม่เคย รู้ล่วงหน้าว่าตัวเขาจะตกอยู่ใน คดี

ของศาลทหาร เพราะฉะนั้นจึงเป็นการไม่สมควรในการที่จะนำกฎ-
หมายนั้นมาใช้ ฉะนั้นข้าพเจ้าจึงขอแปรญัตติกิ่งนี้

น.อ. หลวงธำรงนาวาสวัสดิ์ ร.น. รัฐมนตรีว่าการกระทรวง
ยุติธรรม: รัฐบาลได้ตกลงแล้วตั้งแต่เมื่อได้อธิบายหลักการแห่งร่าง
พระราชบัญญัติ และได้อธิบายโดยลำดับที่มาตรา รัฐบาลขอแถลง
เพิ่มเติมซ้ำอีกครึ่งหนึ่ง คือว่าในการที่ศาลพิเศษนำวินิจฉัยพิจารณาซึ่ง
ศาลทหารมาใช้บังคับโดยอนุโลมนั้น ขอท่านสมาชิกได้ ไปปรึกษากัน
กว่าในพระราชบัญญัตินี้ไม่ได้ บังคับว่าเราจะให้นำเอาวินิจฉัยพิจารณาของ
ศาลทหารมาใช้ทุกเรื่องทุกกรณี แต่ว่าอาจจะนำมาใช้ได้ โดยอนุโลม
เท่าที่เห็นว่าควรระนำมาใช้ได้ และเท่าที่รัฐบาลเห็นว่าควร จะเอามา
ใช้ได้ นี้ ก็เพราะเหตุว่าความผิดกรณีนี้ ย่อมมีบุคคลที่เห็น ทหารเข้า
เกี่ยวข้องอยู่ด้วยเป็นส่วนมาก และโดยปกติถ้าไม่มีพลเรือนเข้าเกี่ยว
อยู่ด้วยแล้ว บุคคลเหล่านั้นก็จะต้องขึ้นศาลทหารอยู่แล้ว เพราะฉะนั้น
ในการที่ให้ ศาลพิเศษนำวินิจฉัยของศาลทหารมาใช้ โดยอนุโลม จึงเป็น
การเหมาะสมกับเหตุการณ์ เพราะเหตุว่าเห็นเรื่องเกี่ยวข้องกันอยู่เป็น
ส่วนมาก จึงดำเนินการของศาลทหารและศาลธรรมดานี้สาระสำคัญ
หาได้แตกต่างกันมากมายประการใดไม่ เพราะฉะนั้นรัฐบาลจึงเห็นว่า
ควรจะเป็นไปตามร่างเดิม

๑๗.๒๐ น.

นายนิม เรื่องเกษตร์ (ละเซิงเทรา) : ข้าพเจ้าเห็นว่าควรมี
 มีความเห็นตามที่ผู้แปรญัตติได้ ขอแปรญัตติไปนั้น เพราะเหตุว่าทาง
 ร่างเดิมมีข้อบกพร่องไว้ว่า ให้นำวิधिพิจารณา ศาลทหาร มาใช้ โดยอนุโลม
 เช่นนี้ คือหมายความว่า ถ้าหากว่าจะพิจารณาที่ ศัพท์ตามหลักนั้น ไป
 ใช้ว่าบางเรื่องอาจจะไม่ต้องใช้ วิधिพิจารณา ของศาลทหาร ก็ควรจะ
 ต้องใช้ วิधिพิจารณาของศาลทหารตามที่ไต่ถามมานั้น เพราะฉะนั้น
 ที่เราจะใช้ การพิจารณา ตามกฎหมายทหารนั้น ก็ทำให้ จำเลย หมด
 โอกาสที่จะต่อสู้คดีเพื่อความยุติธรรมจริง ๆ คือหมายความว่าไม่มี
 โอกาสที่จะตั้งแตงหมาย คือผู้ชำนาญในทางกฎหมาย คือบุคคลผู้
 ซึ่งถูกยื่นจำเลยนั้นไม่มีความรู้ ในทางกฎหมาย และไม่มีเสียง ที่จะต่อสู้
 ในคดีของตน เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าเห็นว่าควรที่เราจะเอาตามร่างเดิม
 นั้นข้าพเจ้าเห็นว่ายังไม่สู้ จะทำให้ความยุติธรรมของผู้ ที่ยื่นจำเลยได้
 เทียบเท่ากัน เพราะเหตุว่าผู้ ที่ยื่นจำเลยนั้น โดยเฉพาะบางคนเป็น
 พลเรือนก็มี บางคนเป็นต้นนายจตุรก็มี เพราะฉะนั้นการที่จะตั้งศาล
 พิเศษนั้นก็โดยอำนาจของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม เมื่อเป็น
 เช่นนั้นแล้ว ข้าพเจ้ามีความเห็นว่าสิทธิพลบางอย่างอาจจะควรยกว่า ถ้า
 จะทำให้ เอนเอียงไปได้ จะไม่ทำให้ ความยุติธรรมนั้นเทียบเท่า เพราะ
 ฉะนั้นตามที่ผู้แปรญัตติได้ แปรมานั้น ข้าพเจ้าเห็นว่าเป็นการสมควร
 ในการที่จะนำเอา วิधिพิจารณา ความอาญา มาใช้นั้น เพื่อแต่โอกาส

ให้ ผู้ที่เป็นจำเลยได้ คงแต่ง ทนายเพอคอสส์ คัก จนถึง ทศกั เพราะ
 ฉะนั้น ข้าพเจ้าเห็นว่า ควรจะยื่น ไปตามคำแปรญัตติที่ได้ ขอแปรมานี้
 นายทองดี ฤกษ์พาสินธุ์ (มหาสารคาม) : ข้าพเจ้ารู้สึก
 มาตรา ๗ นี้ เท่าที่ทางรัฐบาลได้ เขียนมา รู้สึกว่าเป็นการเปิดโอกาส
 ได้ ถึงสองทาง เพราะถ้าตามหลักแล้ว การอ่านตามตัวหนังสือ จะเห็น
 ว่าวิธีพิจารณา บ่อมาใช้ วิธีพิจารณาอาญา ส่วนคำว่า ให้ นำวิธี
 พิจารณาศาลทหารมาใช้ โดย สนธิสนั้น ข้าพเจ้าเข้าใจว่าเป็นการ
 เปิดโอกาสให้ อีกเป็นอุปกรณ เพราะฉะนั้นร่างนี้ข้าพเจ้าเห็นว่าสมควร
 แล้ว ไม่ควรจะเปลี่ยนแปลงอะไร

๑๗.๒๓ น.

นายฟอง สิทธิธรรม (อุบลราชธานี) : ข้าพเจ้าจะไม่ขอ
 กล่าวมากไปกว่าที่จะให้ ข้อสังเกตเล็กน้อย เราไม่จำเป็นต้องเถียงกัน
 ว่าวิธีพิจารณาโดย วิธีพิจารณา ของศาลทหาร กับของวิธีพิจารณา ตาม
 ประมวลกฎหมาย ต่างกันอย่างไร และอีกประการหนึ่ง หลายท่านก็
 ได้อภิปรายมาแล้ว ข้าพเจ้าใคร่จะขออันนอมนตร์รัฐบาลว่า พระราช-
 บัญญัตินี้โดยรูปก็แจ้งกร้าวอยู่พอแล้ว ถ้าหากว่าจะไปรบกวนความเห็น
 ของราษฎรบ้าง ไม่แข็งไปเสียทั้งร้อยเปอร์เซ็นต์แล้ว ข้าพเจ้าก็เห็น
 ว่าควรจะไปรบกวนให้แปรญัตติได้ ตามนี้ อีกประการหนึ่ง ขอให้ไปรบกวน

ระลึกคิดว่าไทยที่เราได้ รัย ในทางกายนั้น ข้าพเจ้าเห็นว่าไม่ร้ายแ
 ไปกว่าไทยที่ได้ รัย ทางจิตใด ๆ . จึงอยู่ รัฐบาลเป็นผู้ที่ได้นำรัฐ
 ธรรมนูญที่เคารพและศักดิ์สิทธิ์ของเรามาให้กับประเทศ ผู้ใดที่ทรยศ
 ต่อรัฐธรรมนูญ ควรได้รัยโทษ อันใด ๆ ก็ยอมทวาย แต่ทำไม
 ไปรครระลึกว่าในรัฐธรรมนูญนั่นเอง อำนาจอิสระเสรีของศาลนั้น
 จะต้องพิวาวภาคักโดยอิสระพวกตรง ๆ ก็คือว่าข้อความในรัฐธรรมนูญ
 มาตราอันรัฐบาลเป็นผู้ให้ แต่เมื่อมองเรื่องปรากฏชนในขณะรัฐบาล
 สามารถจะปรายปรามผู้ กระทำผิดได้เต็มร้อยเปอร์เซ็นต์. และรัฐบาล
 จะไม่ไปรคพึ่งเสียงราษฎรเลย คือจะแข่งกรว่าทั้งร้อยเปอร์เซ็นต์
 ข้าพเจ้าเห็นว่าควรจะได้รัยโทษจากราษฎรทางจิตใด ๆ ถ้าหากว่าสภาพ
 การณ์ เป็นอยู่เช่นนั้นแล้ว ข้าพเจ้าก็เชื่อว่าเหตุการณ์ เช่นนั้นจะเป็นอยู่
 เรียบ ๆ ข้าพเจ้าไม่ได้ได้ยิงแพนเป้เพื่อชนะอะไรเลย ทั้งนี้ก็เพื่อ
 ชวัญของรัฐธรรมนูญและจิตใด ๆ ของประชาชนเท่านั้น .

๑๗.๒๖ น.

นายสุวิช พันธ์เศรษฐ (เซียงใหม่) : ข้าพเจ้าเป็นที
 ค้องคัดค้านข้อแปรญัตติของสมาชิก แม้ทั้ง ๆ ที่ข้าพเจ้าได้ ฟังคำอภิ
 ปรายของท่านสมาชิกมาหลายนาย ร่างพระราชบัญญัติคณะขมขืนเป็นร่าง
 พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลพิเศษ ไม่ใช่ศาลธรรมดา ก็เมื่อเช่น
 แล้วก็ควรจะให้ มีกรณีพิเศษใด ย่าง และมาตรา ๗ ตามร่างเดิมก็

มีข้อความไว้แล้วว่า ศาลพิเศษมีอำนาจพิจารณาพิพากษาคดีได้ทั้งหมด
 กฎหมาย เมื่อเป็นเช่นนี้แล้วจะไปมีพระองค์ทำไม เมื่อศาลพิเศษเห็นว่า
 ระเบียบที่ใหม่ยังดีกว่าเดิมมาใช้ ในกรณีที่ทำเป็น และในกรณีที่มีคำว่า
 “ให้นำวิธีพิจารณาศาลทหารมาใช้ โดยอนุโลม” ก็เป็นกรณีพิเศษ
 คือหมายความว่าอย่างที่ท่านรัฐมนตรีได้แถลงแล้วว่าบางกรณีนั้นเกี่ยว
 กับกิจการทางทหาร คือว่าแตกต่างไปกว่าธรรมดา ที่ท่านสมาชิก
 บางท่านได้พูดถึงเรื่องจิตใจของประชาชน ข้าพเจ้าขอเรียนว่าจิต
 ใจของประชาชนไม่ปรารถนาจะเสียขวัญย่อย ๆ ราษฎรต้องการความ
 สงบชอกสงบใจอย่างยิ่ง ประชาชนไม่ต้องการจะให้เป็นการเสื่อมความ
 เสียหายใน การบริหาร งานของ บ้านเมือง นี้เป็นข้อใหญ่ สิ่งที่เป็น
 สาธารณะประโยชน์ของประชาชนแล้ว ย่อมเป็นกฎหมายสูงสุดเสมอ

ด้วยเหตุประการนั้นข้าพเจ้าจึงเห็นว่าเมื่อเราให้อำนาจแก่ศาล
 พิเศษคือเรารับหลักการแล้ว เราก็ควรจะให้ มีบทบัญญัติพิเศษคัด
 ต่างไปกว่าศาลธรรมดาบ้าง นี้ก็เพื่อจะให้ เป็นผลดีในทางปฏิบัติเท่านั้น
 เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าเห็นว่า ควรจะเป็นไปตามร่างรัฐบาล และข้าพเจ้า
 ขอเสนอให้ลงมติ

นายไสว อินทรประชา ร.อ. กุหลาบ กาญจนสกุล ร.น.
 วัชรอง

นายสิริ บำเพ็ญอยู่ (ชยันต) : ข้าพเจ้าขอให้ เบิกอภิปราย
 ต่อไป

นายจำลอง กาวเรือง นายอินทร สิงหนตร รัษฎอง

ประธานสภาฯ : ผู้ใดเห็นว่าควรจะให้ เข็มกลัปรายต่อไป ขอ
ได้ โปรดยกมือขึ้น

สมาชิกยกมือ ๒๓ คน

ประธานสภาฯ : ผู้ใดไม่เห็นด้วย ขอได้ โปรดยกมือขึ้น

สมาชิกยกมือ ๖๙ คน

ประธานสภาฯ : เป็นอันว่าให้ลงมติ ผู้ใดเห็นควรให้ยื่นไป
ตามร่างของรัฐบาล โปรดยกมือขึ้น

สมาชิกยกมือ ๘๙ คน

ประธานสภาฯ : ผู้ใดไม่เห็นด้วย ขอได้ โปรดยกมือขึ้น

สมาชิกยกมือ ๑๔ คน

ประธานสภาฯ : เป็นอันว่าให้คงเป็นไปตามร่างของรัฐบาล

เลขาธิการสภาฯ : คำพิพากษา ของศาลพิเศษ เป็นได้กับชาติ
ยังค้ำค้ำได้ทันที ไม่มีอุทธรณ์ฎีกา

๑๗.๓๐ น.

นายอินทร สิงหนตร (เสียงใหม่) : ข้าพเจ้าขอแปรญัตติ
ขอเสนอให้ คัดมาตรา ๘ นออกทั้งหมด ถ้าผู้ใดเห็นด้วย โปรดยกมือขึ้น

นายโมรา ณดกลาง นายบุญแท้ง ทองสวัสดิ์ นายจำลอง
กาวเรือง รัษฎอง

นายอินทร สิงหนตร (เชียงใหม่) : ข้าพเจ้าขอโอกาสข
งเสถียรเล็กน้อย คือว่าไหน ๆ เรากระเสาะวิวิฬารศาสดาทหารมาใช้
ทั้งที ข้าพเจ้าก็คิดว่าก็ควรจะใช้ วิฬารศาสดาของศาลทหารทั้งหมด ควร
ระดกมาตรวจออก

น.อ. หลวงธำรงนาวาสวัสดิ์ ร.น. รัฐมนตรีว่าการกระทรวง
ยุติธรรม : คือว่ารัฐบาลไม่เห็นชอบด้วยคำแปรญัตตินั้น เพราะเหตุ
ว่าเมื่อคัดออกแล้ว ไม่รู้ว่าทำอะไรกัน นอกจากนั้นมาตรา ๘
เป็นมาตราซึ่งมีความมุ่งหมายอย่างดีที่สุดในการตั้งศาลพิเศษ ถ้าคัด
มาตรา ๘ ออกแล้วก็ไม่รู้จะทำอย่างไร และเสียความมุ่งหมายหมด

นายอินทร สิงหนตร (เชียงใหม่) : ข้าพเจ้าเห็นว่าในการ
กติกามาตรา ๘ นี้ไม่เป็นการเสียความเล่ห์เหลี่ยม เพราะเหตุว่าวิฬ
ารศาสดาทหารไม่มี มาตราไหน ทำมาใช้ ได้ แล้วใช้ มาตั้งแต่ พ.ศ.
๒๔๖๕ จนถึงเดี๋ยวนี้ เกือบจะ ๒๐ ปี ยี่สิบแล้ว ข้าพเจ้าขอรับรองว่าการท
มีมาตรา ๘ มีผลอย่างไร มีผลไม่ให้อุทธรณ์ฎีกาเท่านั้น เพราะฉะนั้น
การที่จะลด ประหารชีวิต ควรหรือไม่ที่จะให้ มอัครธรณ์ หรือ ฎีกาได้
ไหน ๆ เราจะใช้ ก็ด้วยในใหญ่ ๆ วิฬารศาสดาทหารที่ใช้ ให้หมดก็
เกือบ ให้เท่ากับศาลทหารคือให้อุทธรณ์ ฎีกาได้ ทั้งสามศาลเหมือนกัน
เพราะฉะนั้นเห็นสมควรอย่างยิ่งที่จะคัดออก

๑๗.๓๒๒ น.

นายฉ่ำ จรรย์เนตร (นครราชสีมา) : ที่ท่านผู้แทน

ราษฎรจังหวัดเชียงใหม่ขอตั้งมาตรา ๘ นอกหมคนั้น ท่านอ้างว่า
มาตราอื่น ๆ หรือเคยด้วยฉะเพาะศาลทหารก็ยอมทำได้ ก็อยู่แล้ว แต่
ความจริงจำพวกเขาใจ ควรให้ เป็นไปตามที่รัฐบาลเสนอมา ก็คือ
คือ ในมาตรา ๘ นี้จะทำให้ เห็นระเบียบเรียบร้อยให้ถูกต้องตามลักษณะ
ของการที่ร่างกฎหมายเข้าสู่สภาผู้แทนราษฎรของชาติ และบังคับความ
สำคัญซึ่งเป็นที่เกิดขาด ให้มันสิ้นสุดเสร็จเกิดขาดไปเสีย พักตรง ๆ ก็
คือให้ มีคดีเปลี่ยน เพราะว่าพวกคุณเมืองมากเหลือเกิน เพราะเหตุ
ฉะนั้นข้าพเจ้าเห็นว่าควรให้ เป็นไปตามมาตรา ๘ นี้เป็นการสมควรแล้ว

ประธานสภา ฯ : เมื่อไม่มีผู้ใดมีความเห็นเป็นอย่างอื่น ข้าพ-
เจ้าขอให้ ที่ประชุมวินิจฉัย ผู้ใดเห็นว่าควรให้ เป็นไปตามร่างของรั-
ยบาล ขอได้ โปรดยกมือขึ้น

สมาชิกยกมือ ๘๔ คน

ประธานสภา ฯ : ผู้ใดไม่เห็นด้วย ขอได้ โปรดยกมือขึ้น

สมาชิกยกมือ ๖ คน

ประธานสภา ฯ : เห็นอันที่ประชุมตกลงให้ เป็นไป ตามร่างของ
รัฐบาลที่เสนอมา

เลขาธิการสภา ฯ : มาตรา ๘ ถ้ามีผู้หาชนในรองอำนาจศาล
ให้ศาลพิเศษเป็นผู้วินิจฉัยช้ขาดผู้หาชน

มาตรา ๑๐ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหมมีหน้าที่รักษา
การให้ เป็นไปตามพระราชบัญญัติ และให้ เป็นผู้ มีอำนาจคงประธาน
และกรรมการอัยการ กับเจ้าหน้าที่ประจำศาลตามสมควร

๑๗.๓๕ ๒.

นายอินทร สิงหนนทร (เชียงใหม่): มาตรา ๑๐๓ ข่าพเจ้า
ขอแปรญัตติ คำว่า "รัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม" ขอเปลี่ยน
เป็น "รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม" ถ้าผู้ใดเห็นด้วย ไปรค
รยของ

นายจำลอง ดาวเรือง นายทอง กันทาธรรม วัชรอง

นายอินทร สิงหนนทร (เชียงใหม่): ข่าพเจ้าขอประธาน
แจ้งข้อไปว่า เราทราบกันอยู่แล้วว่ากระทรวงยุติธรรมเป็นกระทรวง
ที่เราได้ ใจแล้วว่ามีผู้ พยายามที่จะช่วยชาวนาในกฎบัตรกฎหมายมาก
มาย ก็เห็นสมควรที่จะให้เข้าไปตามคำแปรญัตติ และมีความจริง
ประธานและกรรมการอื่น ๆ ตามที่พระราชบัญญัติได้ระบุไว้

น.อ. หลวงธำรงนาวาสวัสดิ์ ร.น. รัฐมนตรีว่าการกระทรวง
ยุติธรรม: ขอได้โปรดดูในร่างมาตรา ๘ และนอกจากนั้นขอได้
โปรดดูเหตุผล คือว่า ในการกระทำผิดครั้งนั้นไม่ได้มีบุคคลซึ่งรวม
ทั้งนายทหารอยู่ด้วย เหมือนเช่นนั้นแล้ว ในการที่ให้รัฐมนตรีว่าการ
กระทรวงกลาโหมเป็นผู้รักษากฎ และตั้งกรรมการอะไรก็อะไรเช่นนั้น
ก็เป็นการเหมาะสมกับรูปการณ์ และนอกจากนั้นในเรื่องแยกก็เช่นแยก
ที่ได้เคยบัญญัติมาแล้ว คือว่า ได้มีความขึ้นขึ้นว่าผู้ที่จะดำเนินการ

ให้เขียนไปตามรูปเรื่องทศสมควร เพราะฉะนั้นรัฐบาลเห็นว่าควรรวม
ตามร่างนั้น

นายอินทร สิงห์เนตร (เชียงใหม่) : ตามที่ท่านรัฐมนตรี
ได้แถลงมานั้น มีข้อความสำคัญอยู่สองข้อ คือว่า มีทหารเข้ามาปะปน
กับขบวนการกบฏว่าแน่ ในเรื่องที่มีทหารเข้ามาปะปนนั้น ในวิสัยการ
ของทหารเองก็ได้ มีบัญญัติไว้ในมาตรา ๕๐ ว่า ถ้าหากว่ามีพลเรือน
ปะปนก็ยังอยู่ได้ซึ่งค่ายศาลพลเรือน เพราะฉะนั้นในปัญหาที่ท่านรัฐมนตรี
แถลงถึงคดีค้านคำแปรญัตติที่เข้ามาจึงเรียกว่าไม่มีเหตุผลเลยก็ถูก
เพราะว่าถ้าจะพูดตามวิสัยศาลทหารแล้ว ถ้าหากมีผู้กระทำความผิด
เพียงชงเช่นพลเรือน ก็ยังย้ายไปอยู่ศาลพลเรือน เห็นว่าเป็นข้อที่
ค้านที่ฟังไม่ขึ้น

อีกข้อหนึ่งก็คือว่าเรื่องแน่ชัดว่าเข้าไว้แล้วว่าเรื่องแน่
นั้นข้าพเจ้าได้แถลงมาแต่ก่อนแล้วว่า ในการที่ตงศาลพิเศษในสมัย
ประชาธิปไตยมาแล้วสองครั้ง เป็นการสมควรอย่างยิ่งที่จะใช้ ในการ
เช่นนั้น คือว่า ให้เหมาะสมกับคดีในเรื่องนั้นคือ ในการกบฏครั้งนี้
แต่ว่าในกรณีเช่นคนละอย่างที่เคย มีพลเรือนปะปนเข้ามามาก
ตามธรรมดาถ้าไม่มีทหารแล้ว เขาก็ต้องถูกฟ้องในศาลพลเรือน
แล้ว อีกประการหนึ่งในการกบฏครั้งนี้ เขาจะเป็นจะต้องมีการพิพากษา
ใช้เพียงว่าจำเลยทำผิดหรือไม่ เราจำเป็นจะต้องมีการพิพากษาว่า มี
กบฏจริงหรือไม่ ไม่ใช่ว่ามีกบฏแล้วที่เคย อัยการจะต้องพิ

เพราะฉะนั้น ข้อที่ว่า แยกกันแล้ว ๆ มาเป็นอย่างไร ก็ไม่ควรจะเอามาใช้
ในกรณีกฎหมายนั้นแล้วมาเอามาใช้ ในเรื่องนี้ก็ใช้ไม่ได้ ไม่เหมาะสม
กัน ข้าพเจ้าแปรญัตติก็นอกว่า ควรจะใช้ อย่างนั้น อย่างนี้ จะเหมาะ
สมกัน เพราะเป็นคนละเรื่อง ฉะนั้น ข้าพเจ้าเห็นว่า สภาฯ ควร
จะรับรองคำแปรญัตติของข้าพเจ้า คือว่า เปลี่ยนให้รัฐมนตรีว่าการ
กระทรวงยุติธรรมรักษาการ ให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติ

ประธานสภาฯ : ข้าพเจ้าขอให้ที่ประชุมวินิจฉัย ผู้ใดเห็นว่า
ควรให้ เป็นไปตามร่างรัฐสภาที่เสนอมานี้ โปรดยกมือขึ้น

สมาชิกยกมือ ๗๓ คน

ประธานสภาฯ : ผู้ใดไม่เห็นด้วย ขอให้ โปรดยกมือขึ้น
สมาชิกยกมือ ๘ คน

ประธานสภาฯ : เป็นอันให้ เป็นไปตามที่รัฐสภาที่เสนอมานี้ ทมติ
วาระที่ ๒ แล้ว ก่อไปพิจารณาในวาระที่ ๓ ผู้ใดเห็นว่าร่างพระราช
บัญญัติสมควรจะออกใช้บังคับเป็นกฎหมายได้ ขอให้ โปรดยกมือขึ้น

สมาชิกยกมือ ๘๕ คน

ประธานสภาฯ : ผู้ใดไม่เห็นด้วย ขอให้ โปรดยกมือขึ้น
สมาชิกยกมือ ๖ คน

ประธานสภาฯ : เป็นอันที่ประชุมตกลงให้ออกพระราชบัญญัติ
นี้ใช้ เป็นกฎหมายต่อไป ขอพักชั่วคราว

พักประชุมเวลา ๑๗.๕๐ นาฬิกา

เริ่มประชุมเวลา ๑๘.๑๐ นาฬิกา

ประธานสภา ฯ วาระต่อไปกระทู้ที่ ๑ กระทู้ควนของนาย สุวิชัย พันธเศรษฐ เรื่องการขึงถนนโรคระบาด

นายสุวิชัย พันธเศรษฐ (เชียงใหม่) : ข้าพเจ้าขอตั้งกระทู้ถามตามทำเนียบว่า การกระทวงมหาดไทยคงมี

๑. ท่านทราบหรือไม่ว่าในเวลานี้ มีผู้ช่วยเช่น ภาพโรคที่จังหวัดสวรวคโลก มีผู้ตั้งแก้กรรมไปแล้วถึง ๖ คน และขอทราบว่าการใดดำเนินการเรื่องนี้เป็นประการใดบ้าง

๒. เพื่อยกขึ้นการรกลลตามแห่งโรคภัยนี้ ท่านจะดำเนินการให้กักกันที่ชุมทางบ้านควาหรือการเดินรถสายสวรวคโลกเสียชั่วคราวจะใดหรือไม่ เพราะเหตุใด

๓. ในเวลานี้ประวดยกมีงานพระแท่นจังหวัดอุตรดิตถ์ ได้มีราษฎรจากหัวเมืองฝ่ายเหนือไปชุมนุมกันมาก ขอทราบว่าการจะสามารถขึงถนนให้ความปลอดภัยแก่ราษฎรเหล่านั้นโดยห้ามมิให้คนทางภาค-สวรวคโลกลงมาติดต่อกันจะใดหรือไม่ เพราะเหตุใด

๔. ขอทราบว่ามีรัฐบาลจะหาทางดำเนินการขึงถนนโรคระบาดไว้ล่วงหน้าแทนที่จะดำเนินการปราบปรามเมื่อมีการเสียชีวิตไปแล้วจะใดหรือไม่ เพราะเหตุใด

พ.ต. หลวงแขวงศักดิ์สงคราม รัฐมนตรี : กระทวงมหาดไทยได้ทราบว่า ภาพโรคได้เกิดขึ้นที่อำเภอเมือง จังหวัดสวรวคโลก

เริ่มขึ้นเกิดเมื่อวันที่ ๒๕ มกราคม ถึงวันที่ ๑ กุมภาพันธ์ คัดกัน รวม
 มีย ๑๓ ราย ทาย ๑ ราย ทางการได้ประกาศเขตโรคติดต่อความ
 กว้างขวางๆ ในท้องที่จังหวัดสวรรคโลก รวม ๔ อำเภอ กับได้ตั้งกัมน
 กักกวางสินค้าที่ไปจากจังหวัดตาก บ้านลานหอย อำเภอสุโขทัยธานี
 และได้ส่งวิสัญญีแพทย์ไปรักษาโรค เวชภัณฑ์ของกัมนโรค ด้วยเงินตาม
 จำนวนที่จังหวัดขอมา และได้ส่งนายแพทย์ตรวจการ ๑ นาย นาย
 แพทย์ ๒ นาย กับผู้ช่วยแพทย์ ๕ นาย ออกไประดมทำการของกัมนด้วย

๒. การกักกัน ที่ชุมทาง บ้านคารา หรือก การเคมรถ สาย
 สวรรคโลกยังไม่ได้มีรายงาน แต่เห็นว่ายังไม่มีความจำเป็นโดยเทศ
 การแพร่หลายของโรค หนึ่งเห็นสำคัญซึ่งอาจอาศัยไป กับสินค้าอัน
 อารมาจากท้องที่เกิดโรค ทางจังหวัดสวรรคโลก และจังหวัดอื่น ๆ
 ที่เกิดโรคก็ได้ทำการตรวจสินค้าและตรวจหนที่อาศัยมากับสินค้าอยู่แล้ว
 ทุกแห่ง ทั้งแพทย์ทำการร่วมมือช่วยตรวจตราโดยกักกันอยู่แล้ว

๓. งานพระแท่น จังหวัดอุตรดิตถ์ทางการได้พยายามทำการ
 ของกัมนล่วงหน้าเพื่อความปลงอกภัยแก่ราษฎร ในท้องที่จังหวัดอุตรดิตถ์
 ให้ เป็นอย่างกัมนแล้ว การที่จะมีให้คนในจังหวัดตากและสวรรคโลก
 มาติดต่อกันงานมีสการพระแท่นนั้น ย่อมเป็นกวดทำไยยาก เพราะ
 การคมนาคมมีอยู่หลายทางด้วยกัน และกำลังเจ้าหน้าที่ไม่พอที่จะไป
 ถึงตรวจได้ทั่วถึง

๔. โดยปกติรัฐบาลได้พยายามดำเนินการเพื่อทำลายและป้องกัน
 เหตุอันอาจทำให้เกิดโรคติดต่ออันตรายและโรคติดต่ออื่น ๆ อยู่แล้ว

๑๕.๑๓ น.

นายสุวิชัย พันธเศรษฐ์ (เชียงใหม่) : ตามที่รัฐบาลได้
 คอยในข้อ ๒ บอกว่าได้จัดการในเรื่องหนี้และหนี้สาธารณะไว้มาได้
 จัดการแล้ว ข้าพเจ้าขอเรียนชี้แจงว่า สำหรับตัวหนี้ที่ระดมมาติดกับ
 คนโดยสสารและนำไปแพร่หนี้ ะมีของกันในทางนี้หรือไม่

พ.ต. หลวงเชวงศักดิ์สงคราม รัฐมนตรี : ตัวหนี้ที่จะ
 ติดกับคนไปได้ แต่ในกรณีที่เราตรวจตราผู้โดยสสารนั้น ก็มีการ
 ตรวจตราอยู่แล้ว โดยปกติก็มีการติดตัวขึ้น และนอกจากนั้นเกี่ยวกับการ
 การทำความสะอาดก็เป็นการบ่งบอกก็อยู่แล้ว นอกจากนั้นยานพาหนะ
 โดยสสารก็มีการตรวจค้นไม่ให้หนีออกไป ก็ได้มีการตรวจตราอยู่เสมอ
 ซึ่งเป็นการกักอยู่แล้ว

ประธานสภา ฯ : กระทั่งไปของนายทองอินทร์ วัชรพัฒน์ นาย
 ทองอินทร์ ไม่มา กระทั่งไปของนายจรัส มหาวงศนันท์ เรื่องเงิน
 รางวัลกำนันผู้ใหญ่บ้าน

๑๕.๑๔ น.

นายจรัส มหาวงศนันท์ (น่าน) : ข้าพเจ้าขอตั้งกระทู้ถาม
 รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยตั้งต่อไปนี้ รัฐบาลมีนโยบายให้เงิน
 รางวัลกำนันผู้ใหญ่บ้าน ผู้ที่ปราบปรามโจรผู้ร้ายโคมาก ได้ริบรางวัล
 ชันค่าสูง กว่ากันเป็นความผิดความชอบ กำนันผู้ใหญ่บ้านมีความ

กความชอบอย่างอื่น มีมาก เช่นเอาใจใส่ตำราตรวจสอบการเสียดภาษี
 อากรเช่นที่เรียกร้อยหรือภาษีอากร ไม่มีคั่งค้าง และเอาใจใส่การปก-
 ครอบในท้องที่ของตนเป็นอย่างดี ไม่มีโจรผู้ร้าย เกิดขึ้น แต่อย่างไร
 หมดจนขมผลเมืองให้อยู่ในศีลธรรม เดิมใส่ในรัฐธรรมนุญ เป็นคน
 รัฐบาลจะมั่น โยบายให้รางวัลเป็นสินน้ำใจจะไ้หรือไม่ เพราะเหตุใด

พ.ต. หลวงเซวณศักดิ์สงคราม รัฐมนตรี : กระทรวงมหาด-
 ไทยขอตอบว่า การให้ เงินรางวัลแก่นักใหญ่บ้านนั้น รัฐบาลมิได้มี
 นโยบายที่จะให้ ละเพราะแต่การปราบปราม โจรผู้ร้ายทางเคี้ยว ไ้กว้าง
 หลกเกณฑ์ ที่จะพิจารณาความดีความชอบ ของผู้ที่ควรจะได้ ไว้หลาย
 ทาง ความดีความชอบซึ่งจะพิจารณาให้รางวัลนั้น ไ้กว้างเหยียยไว้
 กดังนี้

๑. การปราบปรามและขังนักโจรผู้ร้าย

๒. การรักษาความปลอดภัย ความสงบเรียบร้อยในท้องที่ และ
 ระวังเหตุรำคาญเพื่อความสุขของราษฎร

๓. จัดให้มีการบำรุงการคมนาคม

๔. จัดการแก้ไขและส่งเสริมการอาชีพ

๕. บำรุงและส่งเสริมการศึกษาและการศาสนา

๖. การสาธารณสุข

๗. การภาษี

๘. การปฏิบัติราชการตามหน้าที่หรือตามคำสั่ง

๙. การช่วยเหลือราชการอื่น ๆ

๑๐. ความนิยมนับถือของราษฎร

ฉะนั้น ความดี ความชอบของกำนันผู้ใหญ่บ้านตามที่ถามในกระทู้จึงเข้าอยู่ในระเบียบการที่จะพิจารณาให้รางวัลโดยครบถ้วนแล้ว

นายจรัส มหาวงสนันท์ (น่าน) : ข้าพเจ้าขอซักถามว่าการที่ให้รางวัล กำนันผู้ใหญ่บ้าน ที่ขี้โจรผู้ร้ายไปแล้วนั้น กำนันผู้ใหญ่บ้านที่ไม่มีโจรผู้ร้ายมากกว่ากันกว่า

พ.ต. หลวงเซวงค์ศักดิ์สงคราม รัฐมนตรี : ทราบ แต่ไม่ใช่ว่า เธอมา แต่เพื่อจะแสดงให้ทราบได้ว่า การพิจารณาความชอบนั้นเราแต่มีคะแนนทุก ๆ อย่างใน ๑๐ อย่างทั้งที่ได้ เรียบมาแล้ว และใช้จะถือเอาการปราบปรามเป็นใหญ่อย่างเดียวก็น่าไม่ กำนันผู้ใหญ่บ้านที่ปกครองราษฎรในตำบลเป็นปกติสุขไม่มีเหตุอย่างใด ก็จักเป็นความชอบพิเศษที่จะให้รางวัลอยู่แล้ว

๑๘.๑๖ น.

นายจรัส มหาวงสนันท์ (น่าน) : ข้าพเจ้าขอซักถามต่อไปตามทูลรัฐบาลไทย แสดงมาว่า กำนันผู้ใหญ่บ้านที่ประพฤติดีเรียบร้อยและอบรมพลเมืองให้ มีศีลธรรมและวิกรูธรรมนุญนั้น เท่าที่รัฐบาลให้รางวัลไปแล้วกับคน จังหวัดไทรโยค มีหรือไม่

พ.ต. หลวงเซวงค์ศักดิ์สงคราม รัฐมนตรี : สำหรับรางวัล

เป็นส่วนรวม ข้าพเจ้าไม่ได้เตรียมมาแต่ลง แต่ว่ากระนั้นนั้นกระนั้น
รวมกัน คือเป็นถ้อย ๆ ตามความคิดความชอบเป็นอย่าง ๆ แต่ก็ไม่ให้
กระนั้นรวมกัน เพราะฉะนั้นก็ไม่ทราบว่าคนที่ข้างมากและคนที่ขวายน
ปรามโจรผู้ร้ายมากได้รางวัล แต่กระเพราะมีที่ขวายนปรามโจรผู้ร้ายนั้น
เรามีเงินรางวัลอยู่ส่วนหนึ่ง เช่นกวดเข้าข่มโจรผู้ร้ายและได้รั
ความลำบากต่าง ๆ ก็ได้รางวัลเป็นพิเศษอยู่แล้ว

ประธานสภา ฯ : กระที่ต่อไปของนายเลลา เतालานท์ เรื่อง
การปฏิบัติตามพระราชบัญญัติการขบประมาณ

๑๘.๑๘ น.

นายเลลา เतालานท์ (ตรวจ) : ข้าพเจ้าขอตั้งกระทู้ถาม
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังตั้งข้อไปนี้ ตามพระราชบัญญัติการ
ขบประมาณ พ.ศ. ๒๔๗๖ มาตรา ๑๐ บัญญัติว่าเมื่อสิ้นปี และได้
รวมรายรับรายจ่ายเข้ายอดบัญชีสำเร็จแล้ว ให้กระทรวงการคลังรับทำ
รายงานอธิบายจำนวนเงินรายรับรายจ่ายในระหว่างปีเสนอ คณะรัฐมนตรี
เพื่อยินต่อสภาผู้แทนราษฎรต่อไปนั้น ขอทราบว่าในขณะนั้นกระทรวงการ
คลังได้รวบรวมบัญชีรายรับรายจ่ายดังกล่าวนั้น เสนอคณะรัฐมนตรีเพ
อขึ้นต่อสภาผู้แทนราษฎรตั้งปี พ.ศ. ไหนแล้ว การที่กล่าวข้างนี้เป็น
เพราะเหตุใด จะรวบรวมทำให้เสร็จเมื่อสิ้นปีนั้น ๆ ตามพระราชบัญญัติ
กำหนดไว้ โดยรวบรวมสักหน่อยจะได้หรือไม่

นายติเรก ชัยนาม รัฐมนตรี : กระทรวงการคลังขอคอยค้น
 คว้าวิจัยรายจ่ายดังกล่าวนั้น กระทรวงการคลังได้เสนอคณะรัฐมนตรี
 ทัดสภามั่นทนราษฎรถึงย พ.ศ. ๒๔๗๗ แล้ว สำหรับย พ.ศ. ๒๔๗๘
 เสรีแล้ว กำลังจัดการพิมพ์ เช่น การทวง เมื่อเสรีแล้วจะได้เสนอ
 สภาฯ ส่วนย พ.ศ. ๒๔๗๘ กำลังรวบรวมย สำหรับย พ.ศ. ๒๔๘๐
 ยังขาดขะเคื่อนต่าง ๆ ของแผนการราชการ ที่จ่ายก่อนทวง และทางต่าง
 ประเทศอีกหลายเคื่อน กระทรวงการคลังได้ เร่งรัด เจ้าหน้าที่ต่าง ๆ
 เพื่อให้ทำการขี้คยบัญชีให้ ได้ ทันตามมติคณะรัฐมนตรีอยู่แล้ว หากแต่
 มีเหตุหลายประการที่ทำให้ล่าช้าไปบ้างเพราะ ก. เกี่ยวกับการคมนาคม
 ในระหว่างสถานี ๆ อยู่ยังค้างจังหวัด หรือค้างประเทศว่าจะสะดวกหรือ
 ไม่สะดวก ข. ขางแผนภูมิสาขาอยู่ห่างไกลหลายแห่งด้วยกัน และ
 ขางแห่งต้องทำการรวบรวมเงิน ที่เกี่ยวข้องคักคักกัน ทางต่างประเทศใน
 เรื่องการเงิน เช่นการไปรษณีย์ โทรเลข เป็นต้น ค. ขางแห่งรวบรวม
 ใบสำคัญมาทำการรวบรวมขี้คยบัญชีได้ ไม่ครบถ้วน จึงไม่สามารถส่ง
 ยเคื่อนให้ ได้ ง. สำหรับขะเคื่อนของแผนการราชการที่จ่ายก่อนทวง
 ยังจะต้องส่งผ่านให้ คณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดิน ทำการตรวจสอบ
 ร้องเสียก่อน แล้วจึงส่งให้ กรมบัญชีกลางรับมาทำการ รวบรวมขี้คยบัญชี
 ต่อไปได้ คึงเหตุผลดังกล่าวแล้ว การรวบรวมทำรายงานขี้ คึงต้อง
 รออยู่จนกว่าจะได้ขี้คยเคื่อนจากเจ้าหน้าที่กระทรวงกะรวงกรมต่าง ๆ โภช
 ครบถ้วนเสียก่อน แต่ถึงอย่างไรก็ตาม กระทรวงการคลังจะได้พยายาม
 จัดทำให้ เร็วที่สุดเท่าที่จะทำได้

๑๘.๒๐ น.

นายเลลา เตาลานนท์ (ตราด): โดยเฉพาะในปี พ.ศ. ๒๕๑๗ กับปี พ.ศ. ๒๕๑๘ ตามที่รัฐบาลได้ ต่อมานำกำลังรวบรวม และระดมเอกสารอยู่แล้วนั้น ข้าพเจ้าอยากทราบว่า จะเสนอได้ทันทีใน สมัยประชุมคราวหน้าหรือไม่

นายดิเรก ชัยนาม รัฐมนตรี: สำหรับปี พ.ศ. ๒๕๑๗ ได้ เสนอเอกสารตั้งแต่คราวก่อนแล้ว สำหรับปี พ.ศ. ๒๕๑๘ กำลังจัด พิมพ์โดยด่วน เข้าใจว่าจะเสนอได้ทันทีในสมัยนี้

ประธานสภาฯ: กระจุกมือไปของนายอรุณ ทองบั้งโชติ เรื่อง ข้าราชการไม่

๑๘.๒๑ น.

นายอรุณ ทองบั้งโชติ (พระนคร): ข้าพเจ้าขอตั้งกระทู้ถาม รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ดังนี้

๑. พันธุ์ไม้ต่างๆ เช่น ไม้สัก ไม้เต็งรัง ไม้พะยุง ไม้ชิงชัน ไม้ประดู่ และไม้ อื่นๆ ซึ่งเป็นสินค้าสำคัญของประเทศสยามนั้น ยืนยัน ปรากฏว่าได้ ถูกตัดทำลายเป็นสินค้าเกษตรกรรมค้าขายอยู่แล้ว ทางรัฐบาล ได้เคยคิดที่จะบำรุงพันธุ์ ไม้เหล่านี้หรือไม่

๒. รัฐบาลจะสงวนพันธุ์ ไม้ ซึ่งมออยู่ในจังหวัดหนึ่งไปปลูกยังจังหวัด ที่ไม่มีพันธุ์ ไม้ ฉะนั้นกันเพื่อให้ พันธุ์ ไม้ ของเราได้มีแพร่หลายทุก ๆ จังหวัดหรือไม่ เพราะเหตุใด

๓. เวลานั้นพนักงานข้าไม้ ซึ่งประจำอยู่ตามจังหวัดต่าง ๆ มีหน้าที่
อะไรที่สำคัญที่สุด และพนักงานข้าไม้ในนั้นใครจะพ้นชื่อไม้ในจังหวัดที่
ประจำอยู่นั้นเพื่อมิให้พ้นชื่อไม้จากข้าหรือเปล่า และวิธีบำรุงนั้นทำโดย
วิธีใด ใช้วิธีปลูกซ่อมหรือทวงห้ามมิให้ตัด

หลวงเดชสทรณัฐ รัฐมนตรี : กระทรวงเกษตรธิการขอตอบ
ดังนี้

๑. รัฐบาลได้กำหนดยุทธวิธีบำรุงพันธุ์ไม้ต่าง ๆ ที่มีคุณค่าสูงและ
เป็นสินค้าสำคัญทั้งในทางปริมาณและคุณภาพอยู่แล้ว

๒. การแพร่พันธุ์ไม้จากจังหวัดหนึ่งไปยังจังหวัดอื่น ๆ นั้นเวลา
นี้ทางการกำลังทำการทดลองอยู่แล้วในบางจังหวัดทางภาคใต้

๓. หน้าที่สำคัญของพนักงานข้าไม้ประจำจังหวัด คือพิจารณา
การอนุญาตให้ตัดพันธุ์กล้าไม้และเก็บของชำตราจังหวัดไม้และเก็บค่า
ภาคหลวงและเงินผลประโยชน์อื่น ๆ ตรวจตราและป้องกันการละเมิด
พระราชบัญญัติและกฎข้อบังคับว่าด้วยการข้าไม้ และการบำรุงรักษา
ข้าไม้ วิธีบำรุงรักษาข้าไม้ในนี้ทางการได้ดำเนินการอยู่หลายวิธี ไม่
เฉพาะแต่การปลูกซ่อมและทวงห้ามเท่านั้น

๑๘.๒๓ น.

นายอรุณ ทองบั้งโชติ (พระนคร) : ข้าราชการขอตั้งข้อ
คำถามที่รัฐบาลแถลงมาว่า เจ้าพนักงานข้าไม้ มีหน้าที่อนุญาตให้

ราษฎรได้ คักคักไม้ กวอนอนุญาตให้ คักคักนั้น เมื่ออนุญาตไปแล้วเจ้าหน้า
ที่ไปควบคุมหรือเปล่า หรือเมื่ออนุญาตแล้วให้ราษฎรไปคัก

หลวงเทศสทกรณ รัฐมนตรี: รัฐบาลขอตอบว่าเมื่อได้อน
ุญาตไปแล้วเจ้าหน้าที่ได้ออกไปตรวจวัดไม่ตามระเบียบที่มีอยู่

นายอรุณ ทองบั้งโชติ (พระนคร): ข้าพเจ้าขอชี้ว่าการ
ที่อนุญาตให้ ไปนั้นไปควบคุมการคักหรือเปล่า เท่าที่รัฐบาลตอบว่าไป
วัดนั้น อยากทราบว่าเมื่อวัดแล้วควบคุม อยู่หรือเปล่าในเมื่อมีผู้ขออน
ุญาตคักไม้

หลวงเทศสทกรณ รัฐมนตรี: ตามระเบียบที่มีไว้ ได้มีการ
ควบคุม

ประธานสภาฯ: กระทู้ต่อไปของนายอรุณ ทองบั้งโชติ เรื่อง
คุ้มครองความปลอดภัยของประชาชนซึ่งโดยสารรถราง

นายอรุณ ทองบั้งโชติ (พระนคร): ข้าพเจ้าขอตั้งกระทู้ถาม
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยว่า

๑. ทว่าการทรายหรือไม่ว่าเวลานผู้โดยสารรถรางได้รับคนทราย
บ่อยๆ เนื่องจากการชนลงรถ เพราะบริษัทรถรางใช้รถรับผู้โดยสาร
๒ คนพ่วง แต่ใช้คนท่ารถคนโดยส่วเพียงคนเดียวเท่านั้น ทว่าการ
เห็นว่าเห็นว่าการปลอดภัยแล้วหรือ

๒. ถึงเวลาแล้วหรือยังที่ทางการจะบังคับให้บริษัทรถรางเลิกใช้

รดพวง หรือถ้าแม้จะเลิกใช้รดพวงไม่ได้ ควรจะเพิ่มคนดูแลอีกคน
คือให้มีคนละคน นอกจากคนขับ จะชดชั่งหรือไม้ เพราะเหตุนี้

พ.ต. หลวงเชวงศักดิ์สงคราม รัฐมนตรี: กระทรวงมหาดไทย
ขอตอบรวมกันดังนี้ การทูล โดยสารรดวงได้ รัชชอนครายเนื่องจาก
ชั้นลงรดนั้น หาใช่เพราะบริษัทใช้รดโดยสารพวง ๒ คัน และมีคนดูแล
เพียงคนเดียวไม่ แต่เกิดจากผู้โดยสารไม่มีกระทรวงการขนส่งให้
เรือรับช่วย แต่บริษัทได้มีค่าจ้างคนดูแลคนผู้โดยสารไว้ทุกคน
และคนขายตัวก็ได้พยายามแนะนำคนดูแลคนช่วยวาทอยู่เสมอ แต่ก็ไม่
มีอำนาจบังคับคนโดยสารมิให้ลงรดในเวลาเล่นได้ ถึงดังนั้นเมื่อ
กระทรวงมหาดไทยได้ทราบเหตุอันควรช่วย ๆ ก็ได้สั่งให้บริษัททำวาท
กันมิให้คนโดยสารลงรดทางค่านนอก ซึ่งทำให้รถเหตุอันควรลงบ้าง
แล้วการจะบังคับให้บริษัทเลิกใช้รดพวงหรือมีคนช่วยตัวหรือคนดูแล
เพิ่มขึ้นอีกคนหนึ่งนั้น กระทรวงมหาดไทยไม่เห็นว่าจะแก้ ปัญหาใน
เรื่องอันควรได้ นอกจากจะทำให้รถไม่พอโดยสารแล้ว คนดูแลก็
ไม่มีอำนาจห้ามปรามได้ ในกรณีเหตุอันควรซึ่งมีกรณีเช่น โดยการ
ขนส่งรดในเวลาลงกำลังเล่นหรือชดชั่งไม่หยุด ดังกล่าวแล้ว

นายประธานฯ เองเพิ่มเติมว่า การทูล ขี่รถโดยไม่มีคน
ระวังเงินเป็นกรณีที่ทำให้ผู้โดยสารต้องตกลงชกเจ็บมีการสอบสวน
ลงโทษตามกฎหมายอยู่แล้ว

ประธานสภาฯ: กระทั่งต่อไปของ พล ต. พระยามรวิสัยสร-
เดช เรื่องต่อเวลาขทะเลเพาะกาลแห่งรัฐธรรมนุญ

๑๘-๒๕ น.

พล ต. พระยามรวิสัยสรเดช (ถ้าข้าง): ข้าพเจ้าขอตั้ง
กระทู้ถามนายกรัฐมนตรีกิ่งต่อไปนี้ เมื่อการศึกษายังไม่จบปรดมี
ศึกษามีญมากกว่าก้งจ้งนทงทหมทภายในเวลา ๑๐ ปี นี้บตั้งแต่
เริ่มการเปลี่ยนแปลง การปกครอง รัฐบาล มนโยบายที่รกแก่ ไซคือ
เวลาไซขทะเลเพาะกาล ในรัฐธรรมนุญ ให้ มีสมาชิกรประเภทที่ ๒ คอไป
อีกหรือไม่

นายดิเรก ชัยนาม รัฐมนตรี: ข้าพเจ้าได้รับคำสั่งนายถ
รัฐมนตรีให้ตอบตั้งต่อไปนี้ การบริหารราชการให้ เป็นไปคตามกฎ-
หมายยอมเป็นหลักสำคัญในการปกครองบ้านเมือง คือเมื่อมีความจำ
เป็นอันแท้จริงปรากฏขึ้น จึงจะมีกรณพิจารณาการแก้ไขบทกฎหมาย
ตาม มวลกรณที่ตงกระทู้ถามมานี้ ยังไม่ปรากฏว่ามีเหตุผลอันใดที่ควร
พิจารณา แต่อย่างไรก็ตาม รัฐบาลมนโยบายที่จะฟังเสียงมหาชน
เป็นหลักสำคัญ เพอความสงบสุขของชาติเป็นเบื้องต้น

พล ต. พระยามรวิสัยสรเดช (ถ้าข้าง): ข้าพเจ้าขอชี้กว้า
ถ้รัฐบาลยังไม่ม้เหตุผลที่จะเปลี่ยนแปลงตามทข้าพเจ้าถามน ข้าพเจ้า
ขอถามว่า มีข่าวลือว้จะตั้งสภาสูงหรือสภาขุนนางน มีจริงหรือไม่

ประธานสภาฯ : ไม่ใช่ นั่นมันนอกข้อความที่เจ้าคุณถาม เสีย
ใจที่ระอนุญาตไม่ได้ ตามมาให้มันว่าระต้องทะเลาะเถียงกัน ก็เขาแค่ใน
เรื่องนี้ ขอให้ถามใหม่

พล ต. พระยามรวิชัยสรเดช (ถ้าปาง) : ข้าพเจ้าไม่ถาม

ประธานสภาฯ : หมดเวลาแล้ว เลิกประชุม

เลิกประชุมเวลา ๑๘.๓๐ นาฬิกา

นับ เรื่องเกษตร

น.ต. จีบ ศรีโพบูลย์

ทองดี ฤทธิพิสัย

ม.ล. ต้อย ชุมสาย

เตียง ศรีจันทร์

ฟอง สิทธิธรรม

เกษมชาติ บุณยรัตพันธุ์

ครบแล้ว ๑๘/๑๑/๕๑

ประเสริฐ บัณฑิตกุล

ประสิทธิ์ ศรีสุชาติ

ศิริ อินทร

กิน จุฑารพ

สุนทร ฤทธิพิสัย

เล็ก จารุณี

ผู้ตรวจงานการประชุม

พระยามานวราชเสวี

ประธานสภาผู้แทนราษฎร

คหกรรมบดี

เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

พิมพ์ที่กองการพิมพ์ สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร